

ภาพเหมือนเครื่องญาติ

โดย
นายสมพงษ์ ผลรัมย์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2558

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาพเหมือนเครื่องญาติ

โดย
นายสมพงษ์ พลรัมย์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2558

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

PORTRAIT OF RELATIVE

**By
Mr. Soomphong Ponradsamee**

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

Master of Fine Arts Program in Visual Arts

Program of (visual arts)

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2015

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์เรื่อง “ ภาพเหมือนเครื่องญาติ ”
เสนอโดย นายสมพงษ์ ผลรัมย์ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ชารัทสนวงศ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อภิชัย ภิรมย์รักษ์
2. อาจารย์ปัญญา วิจินธนสาร

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิรัชญา ดวงรัตน์)

...../...../.....

..... กรรมการ

(อาจารย์ชูศักดิ์ ศรีขวัญ)

...../...../.....

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ปริญญา ตันติสุข)

...../...../.....

..... กรรมการ

(อาจารย์ปัญญา วิจินธนสาร)

...../...../.....

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อภิชัย ภิรมย์รักษ์)

...../...../.....

56004208 : สาขาวิชาทัศนศิลป์

คำสำคัญ : ทัศนศิลป์/ จิตรกรรม/ ใบหน้าเครื่องญาติ/ ครอบครั้ว/ วิถีชีวิต/ ความรักความผูกพัน/

ลักษณะเฉพาะของบุคคล

สมพงษ์ ผลรัมย์ : ภาพเหมือนเครื่องญาติ. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ผศ.อภิชัย
ภิรมย์รักษ์ และ อ.ปัญญา วิจินธนสาร. 63 หน้า.

ข้าพเจ้าขอน้อมจิตรำลึกถึงต้นตระกูลชานาของข้าพเจ้า ในเมื่อด้าวทุกเม็ด ยกทูลไว้เหนือ
หัว พนมก้มกราบ คุณปู่เพ็ง ผลรัมย์ คุณย่ามา ผลรัมย์ เป็นคำรบแรก ก้มกราบคุณตาสมบูรณ์ ทรัพย์
พงษ์ คุณยายเฟื่อง ทรัพย์พงษ์ ในคำรบสอง และคำรบสามแต่ นายบุญล้ำ ผลรัมย์ ผู้เป็นบิดา นาง
ทองเรียม ผลรัมย์ ผู้เป็นมารดา

นับแต่รากเหง้าบรรพบุรุษ วงศ์ชาติญาติ พี่น้องร่วมสายเลือดเดียวกัน บิดามารดาของ
ข้าพเจ้า รวมถึงผู้คนร่วมหมู่บ้านเดียวกันอีก 257 หลังคาเรือน ทุกผู้ทุกคนล้วนแล้วแต่ประกอบ
อาชีพเกษตรกรรม ผู้คนเหล่านี้ เกิด แก่ และตายบนผืนแผ่นดินเดียวกัน ที่บรรพบุรุษสร้างไว้ ก้ม
หน้าปักกล้าด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์และซื่อตรงกับอาชีพของตน ตลอดมาและตลอดไป จนวันอวสาน
แห่งชีวิต

ด้วยเหตุนี้ ตัวข้าพเจ้าเป็นลูกชานาโดยแท้ขอใช้หัวใจอันซื่อๆ ปักคำเมล็ดพันธุ์ของศิลปะ
อันซื่อๆ ด้วยดวงใจอันซื่อๆ ของข้าพเจ้า ที่กล่าวมาทั้งนั้นคือแรงบันดาลใจที่ทำให้ข้าพเจ้าได้ทุ่มเท
ร่างกายและจิตใจ บรรจงสร้างสรรค์ผลงานเพื่อระลึกถึงผู้คนเหล่านี้ว่าคือผู้มีพระคุณอันใหญ่หลวง
ของข้าพเจ้า

สาขาวิชาทัศนศิลป์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ปีการศึกษา 2558

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 1. .... 2. ....

56004208 : MAJOR : VISUAL ARTS

KEY WORD : PAINTING/ VISUAL ART/ FAMILY/ LIFESTYLE/ LOVE LIES/
CHARACTERISTICH OF INDIVIDUAL

SOOMPONG PONRADSAMEE : PORTRAIT OF RELATIVE. THESIS ADVISORS:
ASST. PROF. APICHAH PIROMRAK AND PROF. PANYA VIJINTHASARN .63 pp.

I owe a debt of gratitude to the farmer blood of my ancestor and to each and every rice seed. With all of my truly respect, I bestow my first prostration to Pheng Phonrassami and Ma Phonrassami, the grandparents from my father's side. My second prostration is presented to Somboon Supphong and Fuang Supphong, the grandparents from my mother's side. And I give my third prostration to my father, Boonlum Phonrassami and my mother, Thong – riam Phonrassami.

Agriculture is flowing in the blood of my ancestor and all of my kinfolk, as well as other 257 families in the village. They take birth, live, get old and pass away on this land. Through their loyal and honest heart of what they do for a living, they keep moving forward on this travail until the end of their lives.

All of this inspires me to devote myself to create these works as they can remind me of their greatest mind and spirit. Therefore, born of a farmer family, I would honestly plant the seed of art with my sincere heart.

Program of VISUAL ARTS

Graduate School, Silpakorn University

Student's signature .....

Academic Year 2015

Thesis Advisors' signature 1. .... 2. ....

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอน้อมรำลึกถึงพระคุณของ คุณยายทวดเฟื่อง คุณตาสมบุญ- คุณยายเฟื่อง ทรัพย์ พงษ์ คุณปู่เพ็ง- คุณย่ามา ผลรัมย์ รากเหง้าบรรพบุรุษที่ได้มอบชีวิตและจิตวิญญาณ อันเป็นมรดก ที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นคนอย่างที่เป็นในวันนี้

ข้าพเจ้าขอน้อมระลึกถึงพระคุณของ คุณพ่อบุญล้ำ- คุณแม่ทองเรียม ผลรัมย์ ผู้เป็นบิดาและ มารดาของข้าพเจ้า ผู้ที่คอยโอบอุ้มชีวิตและจิตใจของข้าพเจ้ามาตั้งแต่เกิดมาจนถึงบัดนี้ ขอคุณพระ ศรียัตนตรัย พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายทั่วทั้งไตรโลกธาตุ โปรด อำนวยอวยชัยให้ท่านทั้งสอง จงมีสุขภาพกายและใจแข็งแรงอายุหมั่นขวัญยืน ขอคุณนางสาว ปรีญา ผลรัมย์ ผู้คอยให้กำลังใจเสมอมา กราบขอบพระคุณ ป้าคือ ลุงห้าป้าเตียง ป้าช่วย ลุงโล ป้า นวย ลุงแอะ ลุงยัง ป้าหลวย น้ำหมู น้ำหมี พี่ชาติ พี่แก้ว พี่ดวง พี่ไอ้ พี่แอม พี่ดิ่ง พี่จู้ พี่รวย พี่อุ กกล้วย พวง เสน่ห์ แม่พล ลุงหยอด น้ำสุบรรณ ยายชา เพื่อนฝูงผู้คอยให้กำลังใจและชี้แนะแนวทาง ตลอดถึงคอยตักเตือนตักเตือนเวลาเดินออกนอกเส้นทาง

ขอกราบขอบพระคุณ คุณตาแสวง- คุณยายแสวง พันธุ์สมบัติ ผู้ที่ให้การดูแลในด้านต่างๆ เมื่อครั้งศึกษาอยู่ที่วิทยาลัยอาชีวศึกษามหาศาลาม กราบขอบพระคุณคุณครูจักรพงษ์ พันธุ์สมบัติ ผู้ ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และเป็นผู้ที่จุดประกายความฝันสำหรับการเดินทางเข้าสู่โลกของศิลปะ

ขอระลึกถึงพระคุณของท่านศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี ผู้วางรากฐานศิลปะไว้ให้เหล่าลูกศิษย์ ได้ร่ำเรียนจนถึงปัจจุบัน ขอระลึกถึงพระคุณของท่านอาจารย์ชะลูด นิ่มเสมอ อาจารย์ปัญญา วิจิน ทนสาร อาจารย์อภิชัย ภิรมย์รักษ์และคณาจารย์ภาควิชาศิลปะไทยทุกท่าน ที่คอยประสิทธิ์ประสาท วิชาศิลปะให้แก่ข้าพเจ้า และกราบขอบคุณผู้คนที่แวะเวียนผ่านเข้ามาในชีวิต ที่ช่วยเหลือหลอมให้ ข้าพเจ้าเป็นคนอย่างที่เป็นในทุกวันนี้

สุดท้ายข้าพเจ้าขอน้อมรำลึกถึงพระคุณของบรรพบุรุษชาวนา ที่ได้สร้างสิ่งซึ่งมีค่าไว้ ให้ ลูกหลานได้มีอยู่มีกินตราบถึงทุกวันนี้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
สมมติฐานของการศึกษา	2
ขอบเขตของการศึกษา.....	2
2 ข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างสรรค์	3
ทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์	4
ความมั่นคงใจและอิทธิพลที่ได้รับ	4
ความมั่นคงใจจากวิถีชีวิตความเป็นอยู่ในแบบเครือข่ายดี.....	4
3 การกำหนดรูปแบบและวิธีการสร้างสรรค์ผลงาน	7
วิธีการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์	7
การหาข้อมูล.....	8
การสร้างภาพร่าง	8
การสร้างสรรค์ผลงานจริง	12
ทัศนธาตุที่ใช้ในการสร้างสรรค์	17
รูปทรง (form).....	18
เส้น (Line)	19
สีและน้ำหนัก (Colour and Tone)	20
พื้นผิว (Texture).....	21
ที่ว่าง (Space).....	22

บทที่	หน้า
4 การดำเนินงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์	23
ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ระยะเวลาที่ 1	23
ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ระยะเวลาที่ 2	32
ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์	39
ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์	47
5 บทสรุป.....	61
รายการอ้างอิง	62
ประวัติผู้วิจัย	63

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	ภาพผลงานสเก็ตซ์.....	8
2	ภาพผลงานสเก็ตซ์.....	9
3	ภาพถ่ายใบหน้าต้นแบบ.....	10
4	ภาพถ่ายใบหน้าต้นแบบ.....	11
5	ภาพร่างลายเส้นในผลงานจริง	12
6	ขั้นตอนการสร้างภาพ.....	13
7	ขั้นตอนการสร้างภาพ.....	14
8	ขั้นตอนการสร้างภาพ.....	15
9	ภาพเสร็จสมบูรณ์.....	16
10	วิเคราะห์โครงสร้างรูปทรง.....	18
11	วิเคราะห์เส้น.....	19
12	วิเคราะห์สีและน้ำหนัก.....	20
13	วิเคราะห์พื้นผิว.....	21
14	วิเคราะห์พื้นที่ว่าง.....	22
15	ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1.....	24
16	ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2.....	25
17	ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 3.....	26
18	ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 4.....	27
19	ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 5.....	28
20	ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 6.....	29
21	ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 7.....	30
22	ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 8.....	31
23	ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1.....	33
24	ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2.....	34
25	ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 3.....	35
26	ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 4.....	36
27	ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 5.....	37

ภาพที่		หน้า
28	ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 6.....	38
29	ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	40
30	ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	41
31	ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	42
32	ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4.....	43
33	ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 5.....	44
34	ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 6.....	45
35	ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 7.....	46
36	ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1	48
37	ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2	49
38	ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3	50
39	ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4	51
40	ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 5	52
41	ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 6	53
42	ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 7	54
43	ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 8	55
44	ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 9	56
45	ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 10	57
46	ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 11	58
47	ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 12	59
48	ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 13	60
49	ผลงานสร้างสรรค์ก่อนศิลปนิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1	44
50	ผลงานสร้างสรรค์ก่อนศิลปนิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2	45
51	ผลงานสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	46
52	ผลงานสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	47
53	ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3	48
54	ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4	49
55	ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 5	50

ภาพที่		หน้า
56	การนำเสนอผลงานศิลปนิพนธ์.....	51
57	รายละเอียดผลงานศิลปนิพนธ์.....	52
58	รายละเอียดผลงานศิลปนิพนธ์.....	53
59	รายละเอียดผลงานศิลปนิพนธ์.....	54
60	รายละเอียดผลงานศิลปนิพนธ์.....	54

บทที่ 1

บทนำ

ข้าพเจ้าเกิดและเติบโตมาจากชนบทในภาคอีสานของประเทศไทย อันเป็นดินแดนที่อุดมไปด้วยวัฒนธรรมประเพณีที่งดงาม แวดล้อมไปด้วยความงามความอบอุ่นซึ่งเป็นที่มาของวิถี ผู้คนล้วนแต่ประกอบสัมมาอาชีพที่บรรพบุรุษได้ก่อร่างสร้างไว้ ขณะเดียวกันถึงแวดล้อมที่รายล้อมอยู่ภายในสังคม เช่นสภาพครอบครัวแต่ละครอบครัวนั้นล้วนเต็มไปด้วยความอบอุ่น ความเอื้ออาทร เห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือและแบ่งปันกันตามอัธยาศัย มีวิถีชีวิตที่สอดคล้องสัมพันธ์ร่วมกันกับธรรมชาติ ซึ่งทำให้วิถีชีวิตของผู้คนดำเนินไปอย่างเนิบช้า ดังที่บรรพบุรุษได้ดำเนินมา

ปัจจุบันแม้สภาพสังคมจะมีความรีบเร่งและแข่งขันกันอย่างสูง แต่วิถีชีวิตของคนในชนบทยังคงหลงเหลือความงามตามวิถีของความเรียบง่ายของชีวิตยังมีอยู่ให้เห็นเสมอ

2. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ข้าพเจ้าเกิดและเติบโตในสังคมชนบทอันมีสภาพแวดล้อมและสังคมที่ดี เป็นวิถีชีวิตที่เรียบง่าย และมีครอบครัวที่อบอุ่น ผู้คนในสังคมล้วนแล้วแต่หยิบยื่นมิตรภาพที่ดีต่อกัน มีผู้เฒ่าผู้แก่ซึ่งเป็นผู้ที่คอยให้คำปรึกษาในเรื่องราวต่างๆแก่ลูกหลาน พ่อแม่ผู้คอยเอาใจใส่เลี้ยงดูอย่างทะนุถนอม และคอยอบรมบ่มนิสัย ส่งเสียให้ข้าพเจ้าได้ร่ำเรียนจนถึงปัจจุบัน รวมถึง ลุง ป้า น้า อา พี่ชาย พี่สาว คือผู้ที่คอยเอื้อเฟื้อเกื้อหนุนข้าพเจ้าในด้านต่างๆด้วยความเต็มใจ ตลอดจนเพื่อนบ้านที่คอยแวะเวียนมาเยี่ยมเยียนถามไถ่สารทุกข์สุกดิบ รวมถึงถ่ายทอดมุมมองและแง่คิดต่างๆของด้านการดำเนินชีวิตให้แก่ข้าพเจ้า

ดังนั้นคนในครอบครัว ญาติพี่น้องร่วมสายเลือดเดียวกันตลอดจนผู้คนที่รายล้อมตัวข้าพเจ้า ทุกผู้ทุกคนจึงมีความสำคัญ เป็นเสมือนดั่งเกราะกำบังที่คอยห่อหุ้มจิตใจของข้าพเจ้าได้เติบโตมาถึงทุกวันนี้

3. ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

ข้าพเจ้าต้องการแสดงความรักความกตัญญูของข้าพเจ้าที่มีต่อ พ่อ แม่ ลุง ป้า น้า อา พี่ชาย พี่สาว ตลอดจนผู้คนที่มิพระคุณต่อข้าพเจ้าในด้านต่างๆ ด้วยการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่ข้าพเจ้าทุ่มเทแรงกายและจิตใจบรรจงสร้างสรรค์ขึ้น เพื่อระลึกถึงผู้คนที่เหล่านี้ว่า คือผู้มีพระคุณอันใหญ่หลวงต่อข้าพเจ้าแสดงออกผ่านภาพใบหน้าของผู้คนที่เหล่านี้ด้วยผลงานจิตรกรรม

4. สมมติฐานของการศึกษา

เรื่องราวชีวิตของแต่ละคนย่อมมีรายละเอียดปลีกย่อยที่แตกต่างกันออกไป เช่น หน้าตา ท่าทาง เครื่องแต่งกาย อุปนิสัย ความคิด อารมณ์ และ ความรู้สึกต่างๆภายใน ซึ่งสิ่งต่างๆเหล่านี้สามารถบ่งบอกถึงอาชีพ วิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอ ผ่านภาพใบหน้าของเขาเหล่านั้นด้วยกระบวนการสร้างสรรค์ทางศิลปะ เพื่อให้เขามีชีวิตโลดแล่นบนผืนผ้าใบในงานจิตรกรรมของข้าพเจ้า

5. ขอบเขตของการศึกษา

แสดงเนื้อหาสาระเรื่องราวต่างๆของคนที่ข้าพเจ้านำเสนอ โดยมุ่งเน้นการแสดงออกทางด้านอารมณ์ความรู้สึกของตัวแบบ สีหน้า แววตา ริ้วรอยและความหยาบกร้านที่ปรากฏบนใบหน้า โดยผ่านการตีความด้วยความคิดความรู้สึกของข้าพเจ้า แสดงออกเป็นผลงานจิตรกรรม 2 มิติ ในลักษณะที่เป็นหนึ่งภาพใบหน้าต่อหนึ่งชิ้นงาน

บทที่ 2

ข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างสรรค์

หากกล่าวว่า บรรพบุรุษของเราได้มอบสิ่งๆหนึ่งที่มรดกอันแสนล้ำค่าที่สุดนั้น คงกลายเป็นอย่างอื่นเป็นมิได้ นอกจากชีวิตและจิตวิญญาณของเราเองคงเป็นคำกล่าวที่เหมาะสมที่สุด เพราะคนเราไม่สามารถที่จะเกิดและเติบโตขึ้นมาได้เองโดยลำพังหากแต่ชีวิตได้ถูกก่อร่างสร้างขึ้นมาจากความรักของคนรุ่นหนึ่งถึงคนอีกรุ่นหนึ่ง บรรพบุรุษมิใช่เพียงแค่อายทอดสิ่งต่างๆให้เราแก่สิ่งที่เห็นด้วยตาเนื้อเพียงเท่านั้น รวมถึงลักษณะอุปนิสัยใจคอของคนๆนั้นด้วย และหากกล่าวอีกนัยหนึ่งสิ่งที่เป็นเบ้าหลอมที่สำคัญทำให้แต่ละคนมีรากฐานของทางอารมณ์และความคิดในเรื่องต่างๆนั้นคือครอบครัวเครือข่ายติดต่อถึงสิ่งแวดล้อมต่างๆเช่นศิลปวัฒนธรรมประเพณีของแต่ละท้องถิ่นนั้นๆ รวมถึงสภาพภูมิอากาศ

หากกล่าวให้ย้อนลงไป ตัวของข้าพเจ้าเองเกิดในสังคมชนบททางภาคอีสาน ข้าพเจ้าได้รับรู้ถึงความชุ่มเย็นของชีวิต ซึ่งอยู่ท่ามกลางไอแดดที่แผดเปรี้ยง ลมกลางแผ่นหลังของผู้คนในดินแดนที่ราบสูงนั้นคือ น้ำจิตน้ำใจที่หยาบยื่นให้กันอยู่เสมอ ดังจะเห็นได้จากทุกกิจกรรมที่ทำร่วมกันของคนในสังคม กิจกรรมของคนในครอบครัว ข้าพเจ้าโชคดีที่เกิดในครอบครัวที่อยู่ร่วมกันเป็นเครือญาติวงศ์ใหญ่ ทุกๆครอบครัวล้วนแล้วแต่ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน พุดจาปราศรัยกันด้วยความจริงใจ รวมถึงการถ่ายทอดเรื่องราวประสบการณ์ของเขาให้ได้รับรู้ ขณะเดียวกันก็เป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ชีวิตของผู้ที่ผ่านร้อนผ่านหนาวมาก่อน เพื่อนำมาปรับใช้ให้เข้ากับชีวิตของตัวข้าพเจ้า

จากแรงบัลดาลใจที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนั้น ก็บ่อเกิดแห่งขุมพลังที่ทำให้ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้แสดงออกในรูปแบบของภาพเหมือนใบหน้าของผู้คนเหล่านั้น เพื่อเป็นการย้ำเตือนตัวเองว่า ผู้คนเหล่านี้คือผู้ที่คอยเป็นแรงผลักดันให้เราได้เดินมาถึงจุดนี้ได้

ทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

ทุกสิ่งทุกอย่างในธรรมชาติ ที่เราได้เห็นและสัมผัสมาตลอดทั้งชีวิต หรือแม้กระทั่งสิ่งที่เราได้พบพานอยู่ทุกเมื่อเชื่อวันนั้น เราสามารถหยิบจับนำมาสังเคราะห์ เพื่อให้เกิดเป็นสิ่งใหม่ กลายเป็นผลงานสร้างสรรค์นั้น เป็นสิ่งที่สามารถทำได้ หากแต่เพียงว่าผลงานศิลปะเหล่านั้นจะแฝง ความลุ่มลึกในทางด้านความคิดและอารมณ์ได้มากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับวิวุฒิ สภาวะทางความคิด และความสามารถในเชิงทักษะเป็นสำคัญ เพื่อที่จะส่งผ่านความคิดเหล่านั้นไปสู่ผู้รับสาร (ผู้ชมผลงาน) ได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

แต่ถ้าหากมองในอีกแง่มุมหนึ่ง ผลงานศิลปะที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นนั้น หากผู้สร้างสรรค์ ผลงานให้ความสำคัญกับรากเหง้าความเป็นมาของตนนั้น คงเป็นผลงานที่มีคุณค่าชิ้นหนึ่ง อย่างน้อยคงมีคุณค่าสำหรับผู้สร้างสรรค์เอง ทั้งนี้มิได้หมายความว่าถึงรูปแบบที่ปรากฏบนผืนผ้าใบ หากหมายความว่าผู้สร้างสรรค์มีความสำนึกถึงรากเหง้าของตนเอง สิ่งนี้เองคือสิ่งที่จะทำให้ผลงานชิ้นนั้นๆ มีความพิเศษขึ้นมาหาใช้รูปแบบที่ปรากฏ เพราะผลงานชิ้นนั้นๆ ก่อเกิดจากตัวผู้สร้างสรรค์เอง

ด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงให้ความสำคัญกับสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวของข้าพเจ้า เพราะสิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่ข้าพเจ้ารู้จักและคุ้นเคยมากกว่าสิ่งอื่นใด ผลจึงทำให้ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานได้อย่างมีความสุข เพราะคาดหวังว่าผลงานที่ได้สร้างสรรค์ขึ้น ด้วยการวาดภาพใบหน้าของคนในครอบครัวและเครือญาติ โดยการใช้เส้น สี และรูปทรงเป็นสื่อในการแสดงออก สิ่งนี้น่าจะเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่พอจะทำให้ชีวิตของข้าพเจ้านั้น พอที่จะเห็นคุณค่าในตัวเองบ้าง ไม่นมากก็น้อย

ความบันดาลใจและอิทธิพลที่ได้รับ

ความบันดาลใจจากวิถีชีวิตความเป็นอยู่ในแบบเครือญาติ วิธีของการอยู่ร่วมกันในแบบเครือญาตินั้นเป็นวิถีที่ต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกันด้วยน้ำใจต่อน้ำใจ มีความกลมเกลียวเป็นน้ำหนึ่งใจเดียว อันเป็นสาเหตุที่ทำให้การอยู่ร่วมกันแบบเครือญาตินั้น อาจจะมี

ความลำบากทางกายเนื่องด้วยการทำงานอาชีพ แต่กลับอุดมไปด้วยความอบอุ่นและอิมเมจด้วยมิตรไมตรีที่หยิบยื่นให้กัน ซึ่งเป็นไปตามอัธภาพที่ควรจะเป็น จะเห็นได้ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1. ด้านลักษณะทางกายภาพของครอบครัวแบบเครือญาติ การอยู่ร่วมกันของสังคมแบบนี้เป็นการนับถือกันด้วยวิญญูติหาใช่คุณวุติ ดังนั้นสังคมจึงดำเนินไปในรูปแบบของการนับถือผู้อาวุโสกว่าเป็นสำคัญ เจกเช่นการรับประทานอาหารร่วมกันของคนในครอบครัว ก่อนที่จะลงมือรับประทานอาหารนั้นทุกคนจะต้องรอให้ผู้ที่มีความอาวุโสที่สุดในสำหรับอาหารลงมือรับประทานก่อน ต่อจากนั้นค่อยลดลั่นกันลงมาเรื่อยๆ จนถึงคนที่มีอายุน้อยที่สุด หากมีเรื่องราวต่างๆที่ต้องปรึกษาหารือกัน หรือการอบรมสั่งสอนลูกหลานจะใช้โอกาสนี้เป็นส่วนมาก ดังนั้นสังคมที่อยู่ร่วมกันในลักษณะแบบนี้ จึงกลายเป็นสังคมที่มีความรักความผูกพันที่มีความแน่นแฟ้นกลมเกลียวเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

2. ทางด้านการทำมาหาเลี้ยงชีพ ในสังคมชนบทนั้น การทำมาหาเลี้ยงชีพเป็นกิจกรรมอีกอย่างหนึ่ง ที่ทำให้คนในครอบครัวหรือสังคมนั้นๆ ได้มีกิจกรรมทำร่วมกัน เช่นการลงแขกเกี่ยวข้าว การดำนาปักกล้า แม้กระทั่งการขายหมูมันสำปะหลัง หรือกิจกรรมอื่นๆ ก็เป็นเช่นเดียวกัน กิจกรรมเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นตัวกลางที่เชื่อมความสัมพันธ์อันดี ระหว่างคนในครอบครัว

3. ทางด้านสังคมนระหว่างผู้คนในชุมชน สังคมชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในชนบททางภาคอีสานยังคงมีวัฒนธรรมประเพณีต่างๆ ที่คอยกำหนดกิจกรรมต่างๆของผู้คนในสังคม เช่นการทำบุญตักบาตรในวันพระ งานบุญประเพณีต่างๆซึ่งมีการจัดกิจกรรมอยู่ทุกเดือน ตลอดจนจนถึงงานบวช งานแต่งงาน งานทำบุญขึ้นบ้านใหม่ กิจกรรมทางสังคมเหล่านี้ ล้วนแล้วแต่เป็นกิจกรรมที่สำคัญ ที่ทำคนผู้คนในชุมชนได้มีกิจกรรมร่วมกัน ได้มีโอกาสพูดคุยหาพาทิถามไถ่ซึ่งกันและกัน กิจกรรมเหล่านี้เองเป็นสิ่งที่ร้อยเรียงและรัศรัจใจ ให้เกิดความรักความห่วงหาซึ่งกันและกันของคนในชุมชน

4. การแสดงออกทางด้านการรักของคนในเครือญาติ การแสดงความรักของคนในชนบทหาใช่เป็นการแสดงความรักด้วยคำพูด หากแต่การแสดงความรักของเขาเหล่านั้น เป็นการแสดงออกด้วยการกระทำเสียทั้งสิ้น หากแต่รับรู้กันได้ด้วยความรู้สึก เช่นหลานตักน้ำให้ลุงดื่มหลังจากรับประทานอาหาร หรือคุณป้าเชิญชวนให้เรารับประทานอาหารเช้าร่วมกัน เป็นต้น การ

กระทำเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นการกระทำที่แสดงออกถึงความรักทั้งสิ้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้เองที่คอยเป็น
เครื่องหล่อเลี้ยงจิตใจของคน ในวงศ์เครือญาติเดียวกันให้มีความรักความผูกพัน ความห่วงหาอาทร
ซึ่งกันและกันสิ่งนี้เองคือความรักที่แท้จริง

บทที่ 3

การกำหนดรูปแบบและวิธีการสร้างสรรค์ผลงาน

ข้าพเจ้าถ่ายภาพใบหน้าของเครื่องดนตรีของข้าพเจ้านำมาเป็นแบบ เพื่อร้อยเรียงเรื่องราวต่างๆ ที่ต้องการนำเสนอ และแสดงให้เห็นถึงลักษณะต่างของคนๆ นั้นที่มีความเฉพาะตัวของแต่ละคน ผ่านการตีความของข้าพเจ้าแสดงออกผ่านการใช้เส้น สี และรูปทรง เพื่อให้เขาเหล่านั้นมีชีวิตโลดเล่นอยู่บนผืนผ้าใบ ที่ลูกหลานของเขาได้บรรจงสร้างผลงานศิลปะด้วยหัวใจที่รักและศรัทธาต่อพวกเขาเหล่านั้น

วิธีการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

1. การหาข้อมูล

1.1 ศึกษาจากพื้นที่จริงด้วยการพูดคุยกับคนที่ข้าพเจ้าเลือกเป็นแบบ พร้อมการตั้งทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน เพื่อศึกษาลักษณะนิสัยประกอบกับการสังเกตอาชีพกิจวัตรต่างๆ ของคนๆ นั้น เช่น ลักษณะของการพูดคุย ลักษณะท่าทางของการยืน เดิน นั่ง นอน การรับประทานอาหาร เป็นต้น

1.2 ประมวลความคิดจากประสบการณ์และความรู้สึกรู้สีกของข้าพเจ้ามีต่อบุคคลนั้นๆ เพื่อนำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานผลงานศิลปะ

1.3 ศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลจากหนังสือหรือสื่ออื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง อาทิ ผลงานศิลปะของศิลปินในสาขาต่างๆ ทั้งศิลปินไทยและศิลปินต่างประเทศ ที่มีลักษณะของการแสดงออกทางด้านเนื้อหาเรื่องราว ตลอดจนถึงเทคนิควิธีการ เพื่อศึกษาวิธีการแสดงออกของศิลปินคนๆ นั้นๆ ใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นประกอบการสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ

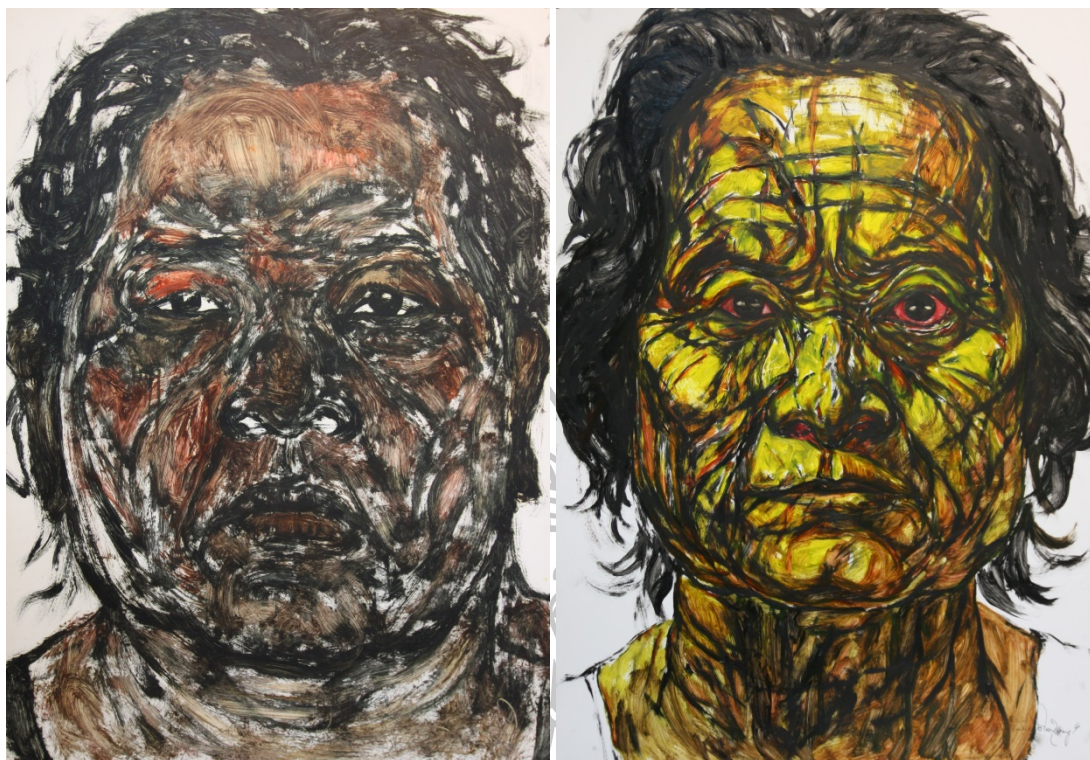
2. การสร้างภาพร่าง

2.1 ข้าพเจ้าเลือกใช้วิธีการถ่ายภาพใบหน้าของเครือญาติของข้าพเจ้าจากสถานที่ที่ผู้คนเหล่านั้นอยู่อาศัยเป็นประจำ และเลือกถ่ายภาพในมุมมองที่สามารถแสดงให้เห็นถึงบุคลิกหรือลักษณะที่มีความเด่นชัดของคนๆนั้น เช่น ด้านหน้าตรง ใบหน้าที่เอียงเล็กน้อย ด้านข้าง และด้านหน้าที่เอียงประมาณ 45 องศา ตลอดจนถึงรายละเอียดเล็กๆน้อยๆเป็นต้น เพื่อที่จะช่วยให้การทำงานสร้างสรรค์ของเรานั้นง่ายขึ้น และได้ผลลัพธ์ที่ตรงใจที่สุด

2.2 สเก็ตซ์ภาพใบหน้าผู้คนเหล่านั้นด้วยวิธีการวาดเส้นบนบนกระดาษ เพื่อศึกษาสัดส่วน ใบหน้าของแต่ละคน รายละเอียดปลีกย่อยที่มีความแตกต่างกัน ภายในดวงหน้าของแต่ละคนนั้น เพราะต้องการหาความลงตัวสำหรับการสร้างสรรค์ผลงานด้วยวิธีการที่ใช้เส้นเป็นหลักในการแสดงออก ซึ่งจังหวะของเส้นที่มีอยู่ภายในใบหน้าแต่ละใบหน้านั้นมีความแตกต่างกันออกไป เขียนซ้ำๆจนเกิดความพอใจ จากนั้นจึงเข้าสู่กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในขั้นต่อไป

ภาพที่ 1 ภาพผลงานสเก็ตซ์

ภาพที่ 2 ภาพผลงานสเก็ตช์

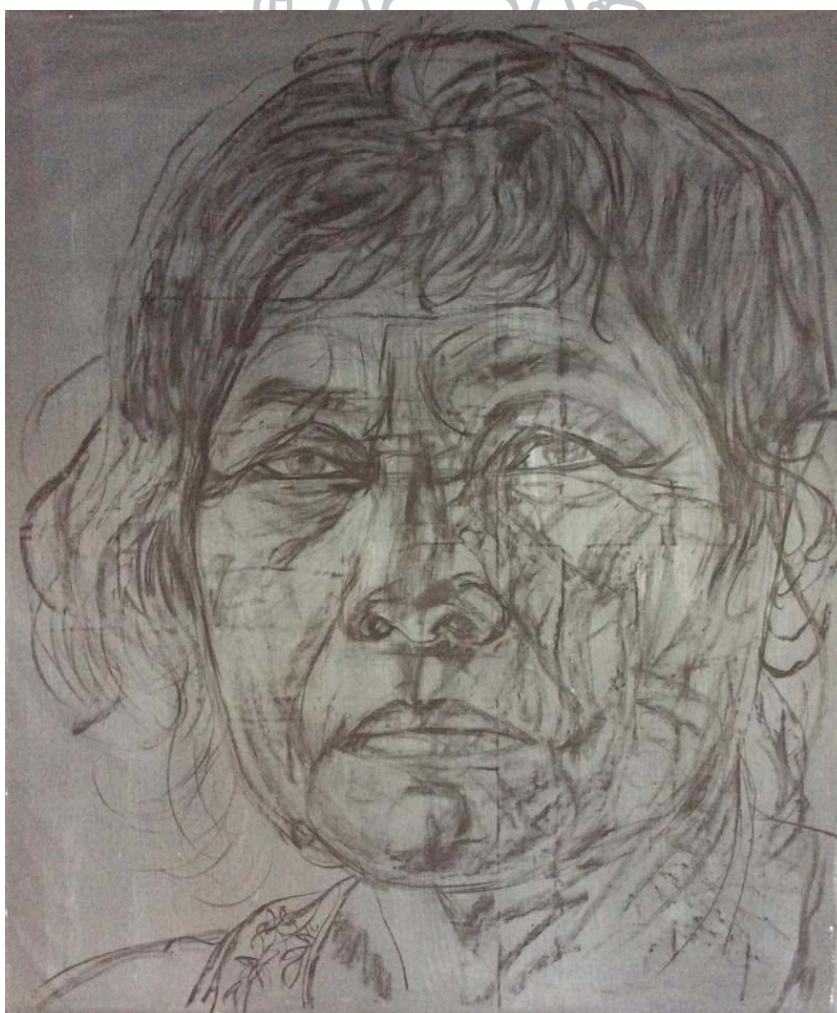

ภาพที่ 3 ภาพถ่ายใบหน้าดินแบบ

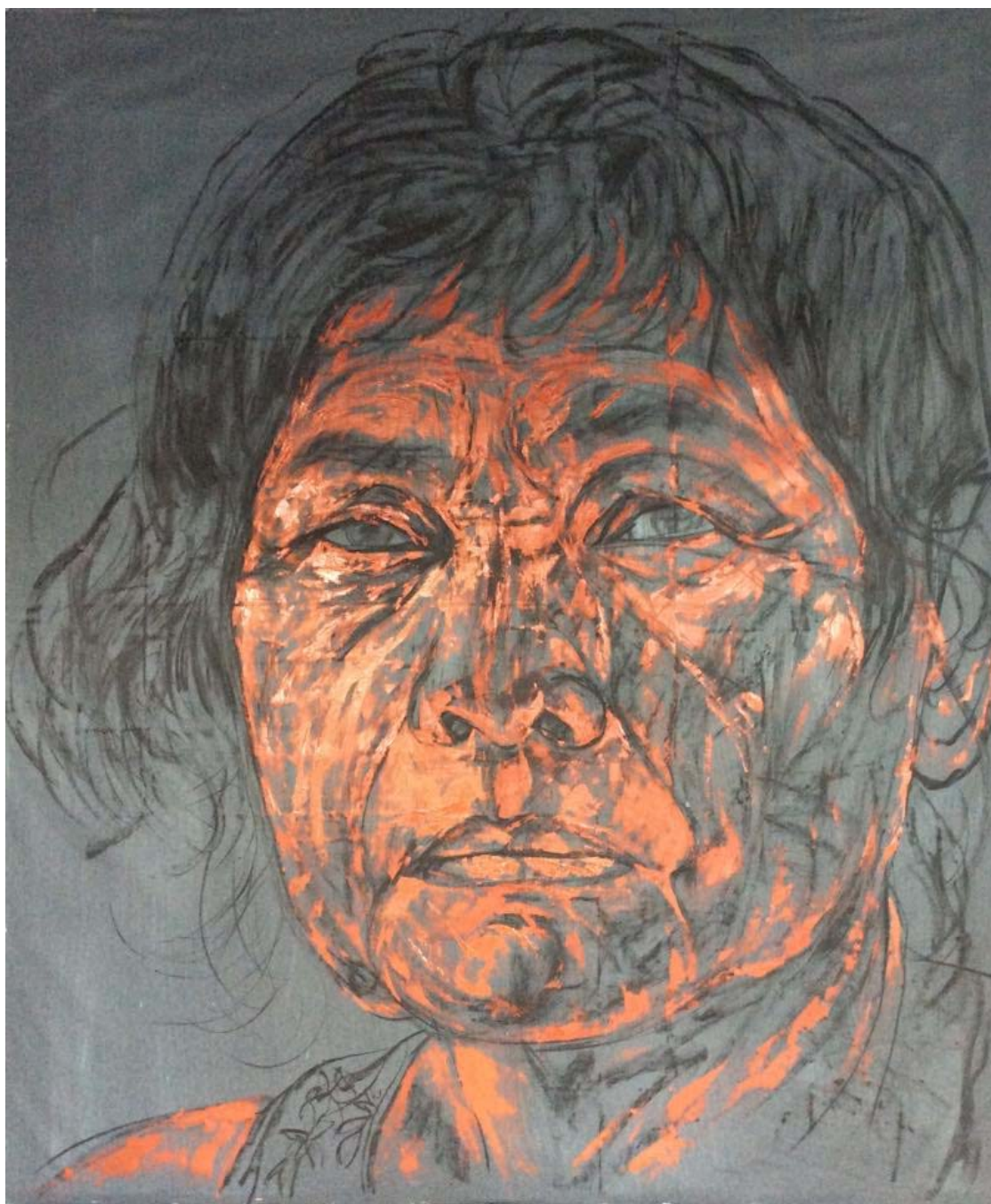
ภาพที่ 4 ภาพถ่ายใบหน้าต้นแบบ

3. การสร้างสรรค์ผลงานจริงนำภาพผลงานภาพร่าง(Sketch)มาวิเคราะห์หาข้อดีในแต่ละชิ้น แล้วนำข้อดีในผลงานภาพร่าง(Sketch)มาสังเคราะห์ร่วมกัน เพื่อขยายผลเป็นผลงานสร้างสรรค์ลงบนพื้นผ้าใบ แต่ในขณะที่สร้างสรรค์ผลงานจริงนั้น จะไม่ยึดติดในภาพผลงานภาพร่าง(Sketch) เพราะอาจเป็นผลเสียมากกว่าผลดีคือ การที่ยึดติดภาพร่าง(Sketch)มากจนเกินไปอาจทำให้เรานั้นไม่กล้าที่จะสร้างสรรค์ผลงานได้อย่างเต็มที่ ฉะนั้นภาพผลงานจึงสามารถปรับเปลี่ยนได้ตลอดเวลาตามต้องการ เพื่อความสมบูรณ์ของชิ้นงานและตรงตามเป้าหมายที่เราได้กำหนดไว้ตั้งแต่ต้น ปรากฏให้เห็นในรูปแบบของผลงานจิตรกรรม ที่แสดงออกถึงเรื่องราวในภาพใบหน้าของเครือญาติข้าพเจ้า

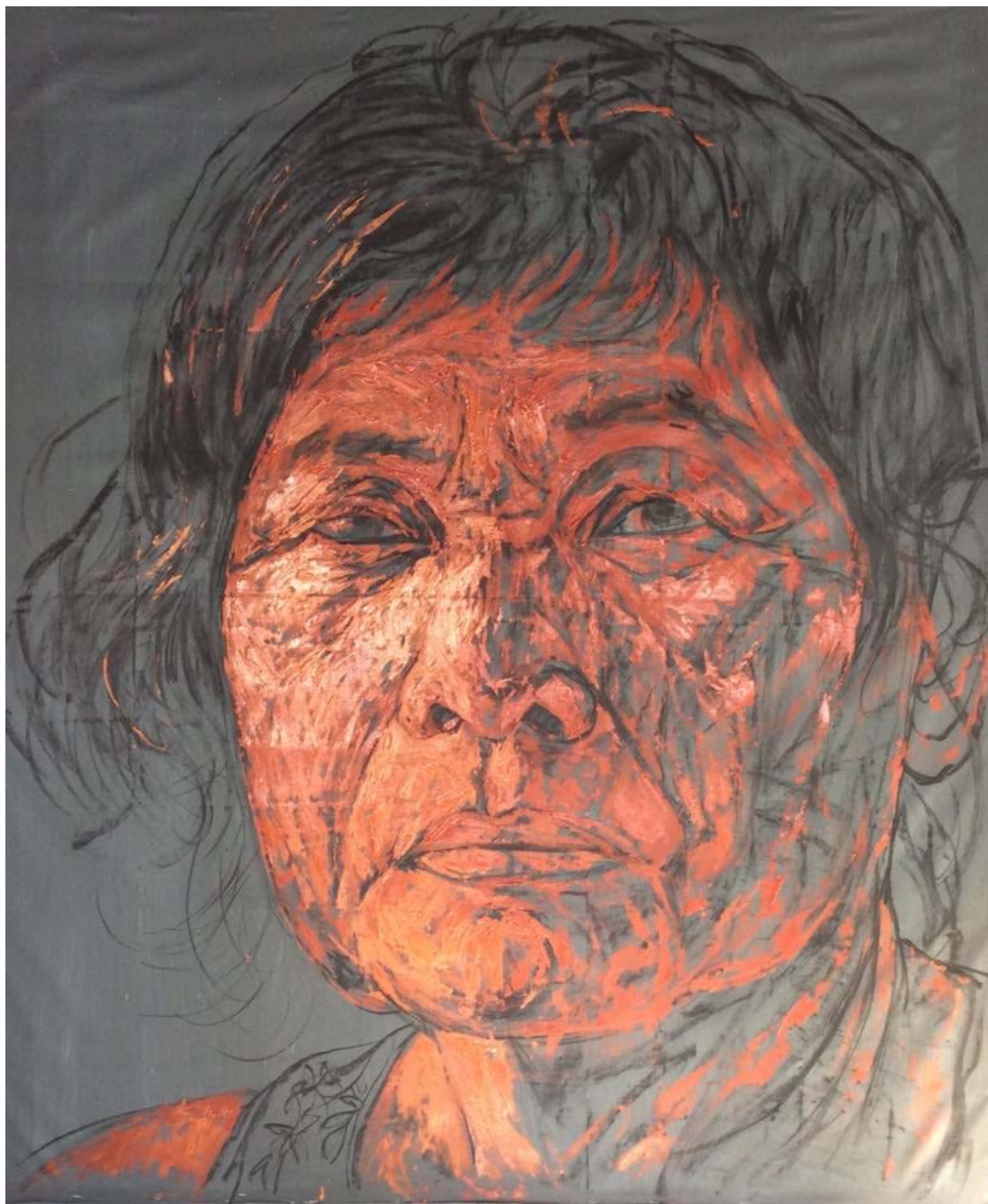

ภาพที่ 5 ภาพร่างลายเส้นในผลงานจริง

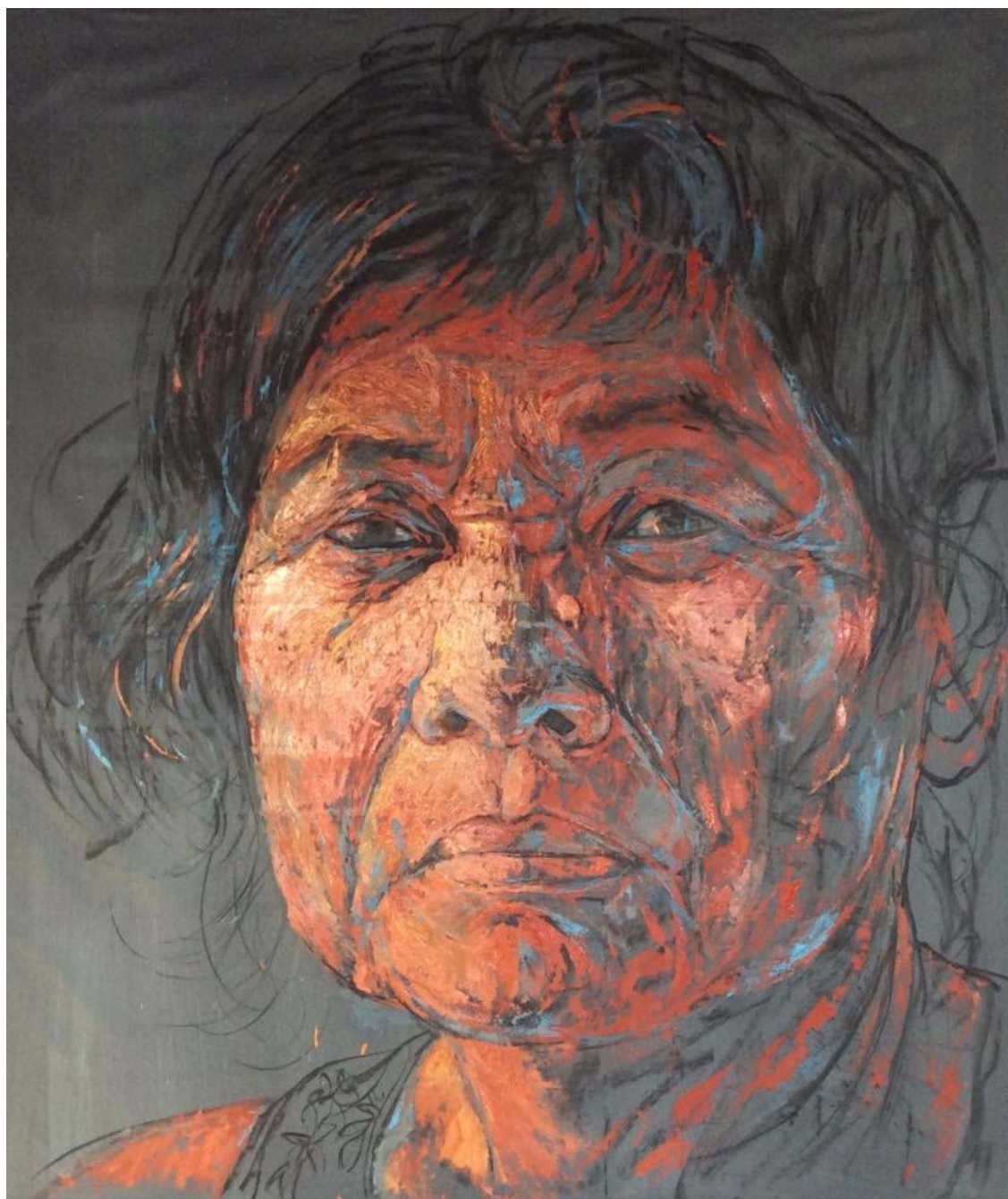

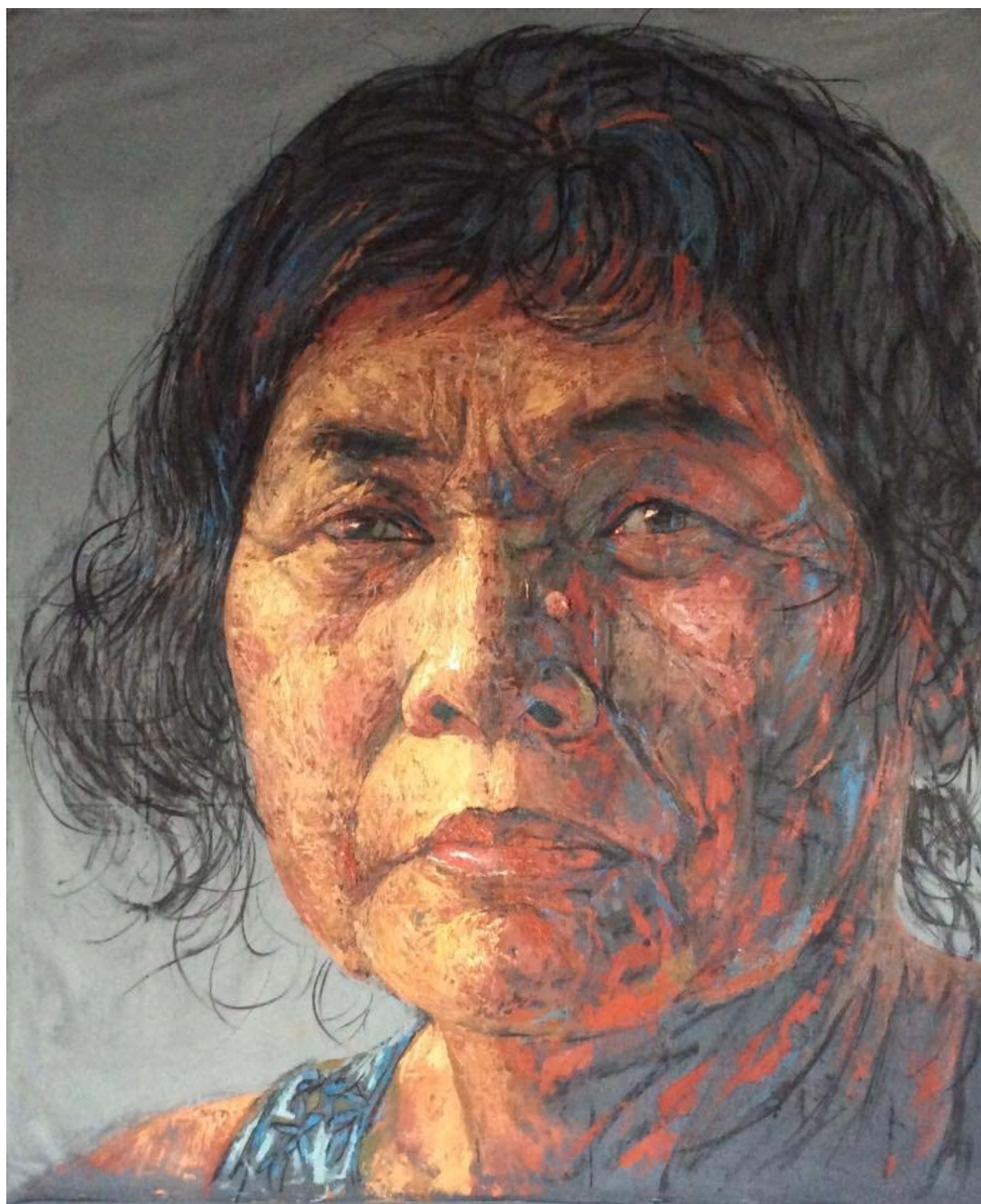
ภาพที่ 6 ขั้นตอนการสร้างภาพ

ภาพที่ 7 ขั้นตอนการสร้างภาพ

ภาพที่ 8 ขั้นตอนการสร้างภาพ

ภาพที่ 9 ภาพเสร็จสมบูรณ์

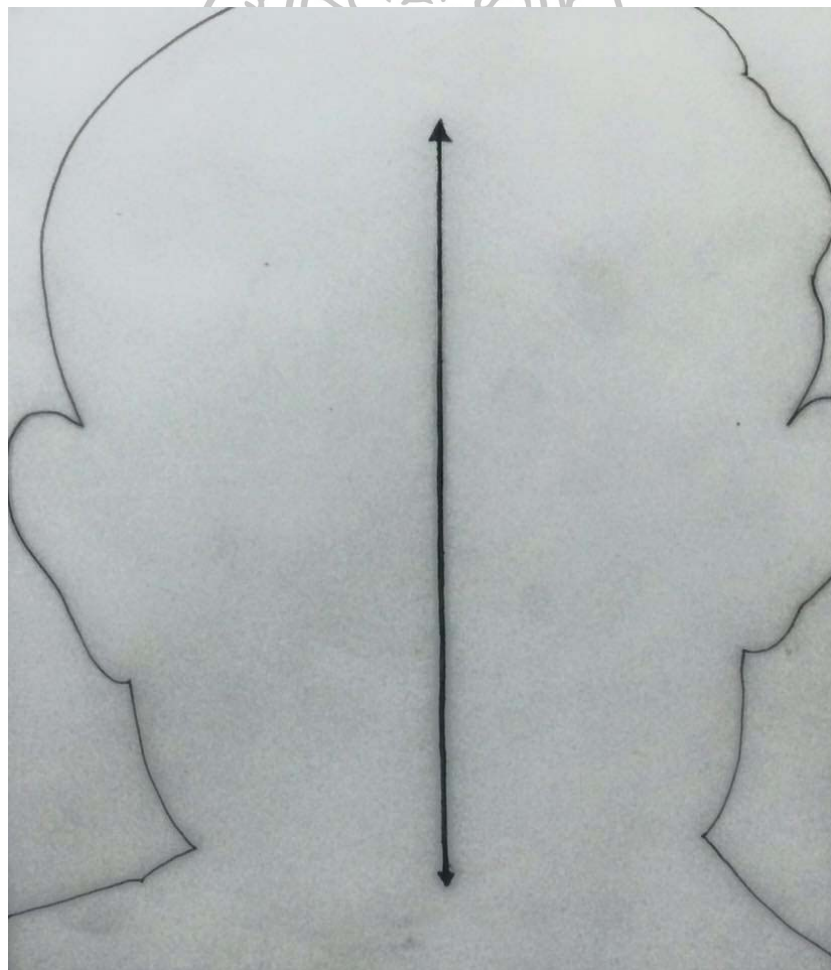
ทัศนธาตุที่ใช้ในการสร้างสรรค์

ประสบการณ์ คือการมีชีวิตที่สัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม การมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทำให้เรามีความคิดและอารมณ์ซึ่งเป็นประสบการณ์ เรามีประสบการณ์มากมายในชีวิตประจำวัน แต่เป็นประสบการณ์ธรรมดาไม่เป็นแก่นสาร เราลืมมันง่าย แต่บางครั้งประสบการณ์ที่สำคัญน่าจะพอใจเป็นพิเศษ เราจะจำประสบการณ์นั้นได้อย่างฝังใจ แบบนี้เรียกว่าประสบการณ์แท้ ประสบการณ์แท้ นี้ มีระเบียบ มีเอกภาพ ทุกส่วนทุกตอนมีความหมายมีความสำคัญ มีอารมณ์ที่เด่นชัด มีโครงสร้างตลอดทั่วทั้งประสบการณ์นั้น เอกภาพของประสบการณ์ ก็เหมือนเอกภาพของศิลปะ มีความกลมกลืน มีระเบียบ ประสบการณ์ที่ได้จากศิลปะเป็นประสบการณ์แท้ เป็นประสบการณ์ทางสุนทรียภาพ ซึ่งมีรูปทรง มีความหมาย มีอารมณ์ เรารู้สึกในรูปทรงในองค์ประกอบที่เข้มข้นกว่าประสบการณ์ในชีวิตจริง ศิลปะแสดงแก่นของประสบการณ์ได้ดีที่สุดและฝังตัวอยู่นาน มีความสุขเมื่อระลึกถึง และส่งเสริมกำลังแก่ประสบการณ์อื่นๆ ที่จะประสบต่อไปในชีวิต¹

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ข้าพเจ้าได้ศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลต่างๆ ที่จำเป็นจะต้องใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะขั้นตอนนี้ ด้วยการเข้าไปใช้ชีวิต ได้สัมผัสกับชีวิตของคนที่ยึดเอาความต้องการที่จะนำมาเป็นแบบ เพื่อแสดงให้เห็นถึงถึงบุคลิกและลักษณะของใบหน้า รวมทั้งสิ่งต่างที่ฝังอยู่ลึกภายในของคนนั้นๆ นำข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมจากแหล่งต่างๆ นำมาผสมผสานเข้ากับความคิดและมุมมอง รวมทั้งอารมณ์ความรู้สึกส่วนตัว สะท้อนออกมาเป็นผลงานสร้างสรรค์ โดยกำหนดด้วยทัศนธาตุต่างๆดังนี้

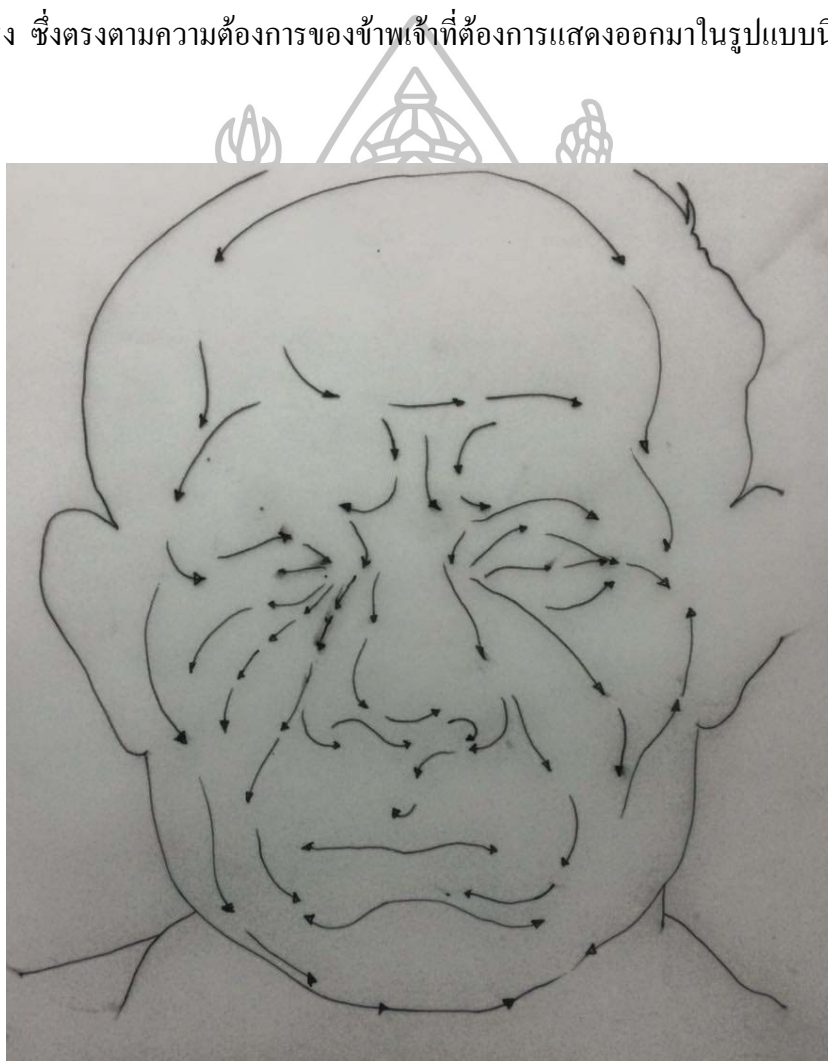
¹ ชลูด นิ่มเสมอ, องค์ประกอบของศิลปะ (กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, 2542), 13.

1.รูปทรง (form) รูปทรงนั้นทำหน้าที่บอกถึงเรื่องราวต่างๆว่าเป็นการนำเสนอด้วยเรื่องอะไรในที่นี้รูปทรงนั้นเกิดจากการผสานกันอย่างต่อเนื่องของเส้น ในด้านการแสดงออก ข้าพเจ้าเลือกใช้ภาพใบหน้า (Portrait) ในลักษณะที่เป็นธรรมชาติและเป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล รูปทรงที่เลือกใช้นั้นเป็นรูปทรงเดี่ยวโดดๆและเป็นจุดเด่นของภาพ ทำให้เกิดแรงปะทะกับความรู้สึกเมื่อมองเข้าไปในภาพผลงาน ซึ่งเป็นรูปทรงที่ก่อให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกตามที่ข้าพเจ้านั้นต้องการนำเสนอ เพื่อให้ภาพผลงานนั้นมีความสัมพันธ์กับเรื่องราวที่ต้องการ ภาพใบหน้าเครือญาติของข้าพเจ้าจึงถูกนำมาแสดงออกเป็นผลงานสร้างสรรค์ ในรูปแบบของผลงานจิตรกรรม

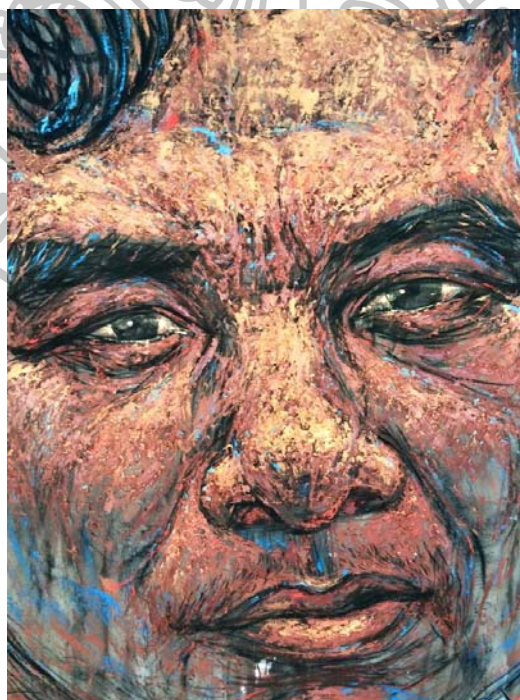
ภาพที่ 10วิเคราะห์โครงสร้างรูปทรง

2.เส้น (Line)เส้นที่เกิดขึ้นในภาพผลงานนั้น สามารถแบ่งออกได้เป็นสองลักษณะคือ เส้นที่อยู่บริเวณรอบนอกซึ่งทำหน้าที่กำหนดรูปทรง และเส้นอีกลักษณะหนึ่งคือ เส้นที่มีทิศทางสอดประสานกันลือไปกับกล้ามเนื้อในใบหน้ามนุษย์ ซึ่งหมูนวนอยู่ภายในรูปทรง ทำให้เวลาที่เรามองไปยังภาพผลงาน และเส้นเหล่านี้เองที่ทำหน้าที่ดึงสายตาผู้ชมผลงาน ไม่ให้หลุดออกนอกกรอบเฟรม เมื่อเส้นในลักษณะทั้งสองอย่างนี้สอดประสานกันอย่างลงตัวผลจึงทำให้เกิดการเคลื่อนไหวภายในรูปทรง ซึ่งตรงตามความต้องการของข้าพเจ้าที่ต้องการแสดงออกมาในรูปแบบนี้

ภาพที่ 11วิเคราะห์เส้น

3.สีและน้ำหนัก (Colour and Tone) สีที่ปรากฏภายในภาพผลงานนั้น ไม่เป็นตามลักษณะที่เห็นในธรรมชาติ แต่สีที่ข้าพเจ้าใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานนั้น เกิดจากการตีความของข้าพเจ้าที่มีโอกาสคลุกคลีกับชีวิตของคนที่ข้าพเจ้าเลือกเป็นแบบ ซึ่งแต่ละชิ้นงานนั้น มีรูปแบบในการใช้สีที่แตกต่างกันตามลักษณะของบุคลิกของคนๆนั้น ซึ่งเกิดจากการตีความตามความรู้สึกของข้าพเจ้าที่มีต่อบุคคลนั้น ด้านการวางน้ำหนักที่ปรากฏภายในภาพผลงานนั้น เกิดจากค่าน้ำหนักของสีที่มีความแตกต่างกัน ระหว่างรูปทรงกับพื้นหลัง โดยที่มีการวางโครงสร้างโดยรวมคือ สีที่ปรากฏในภาพพื้นหลังของรูปทรงนั้นกำหนดให้เป็นค่าน้ำหนักกลาง เพื่อให้เกิดการตัดกันระหว่างรูปทรงกับพื้นหลัง ในขณะที่ภาพพื้นหลังทำหน้าที่เป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยขับให้รูปทรงนั้นเด่นขึ้น โดยที่ภาพพื้นหลังนั้นไม่แย่งสาระที่ต้องการนำเสนอ ส่วนรูปทรงนั้นแสดงออกในลักษณะขาวกับดำ ลักษณะของสองค่าน้ำหนักนี้จะแสดงออกในลักษณะตรงกันข้าม ซึ่งมีลักษณะของการตัดกันในเรื่องของค่าน้ำหนัก ซึ่งมีผลทำให้รูปทรงนั้นเกิดการเคลื่อนไหวภายในรูปทรง สามารถดึงดูดสายตาผู้ชมผลงาน ซึ่งผลที่ภาพผลงานสามารถแสดงออกนั้น ทำให้เห็นสาระที่ข้าพเจ้านั้นต้องการนำเสนอ ออกมาในรูปแบบของผลงานจิตรกรรม

ภาพที่ 12วิเคราะห์สีและน้ำหนัก

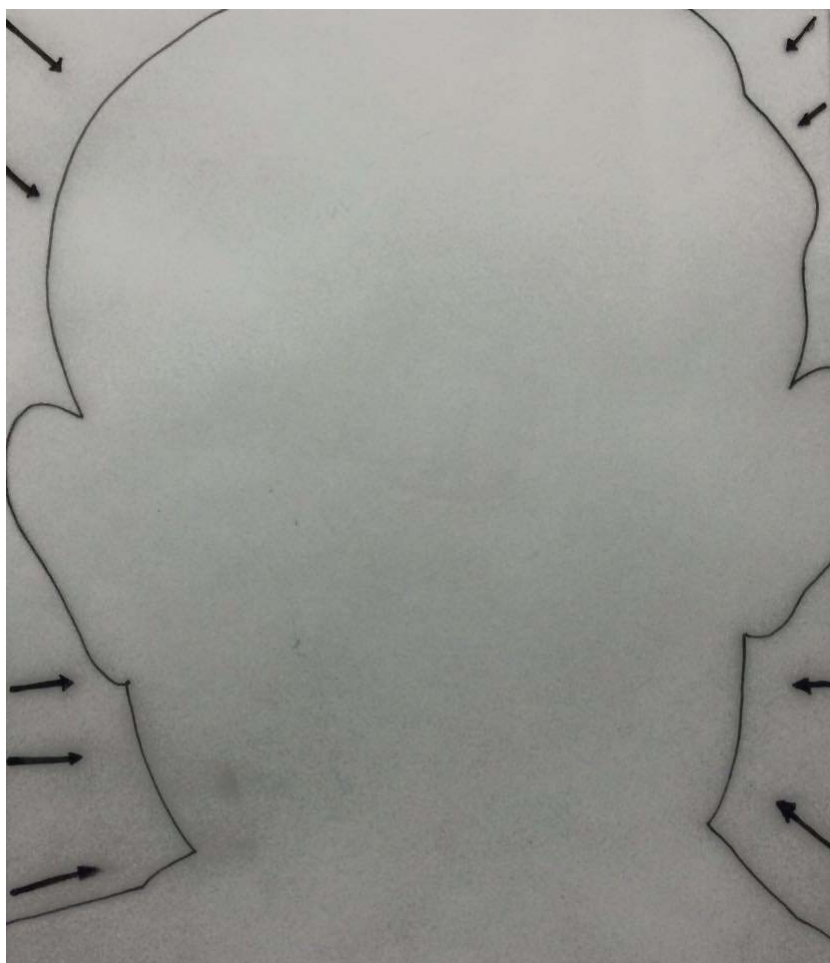

4. พื้นผิว (Texture) พื้นผิวที่เกิดขึ้นในภาพผลงานนั้น เกิดจากการซ้อนทับกันของชั้นสีที่ถูกปาดป้ายด้วยเทคนิคการใช้เกรียง ผลที่ปรากฏคือผิวจะไม่เรียบเนียน ซึ่งพื้นผิวที่เกิดขึ้นนั้นสามารถสื่อแสดงให้เราเห็นถึงเบื้องหลังชีวิตของคนๆนั้น นำพาความรู้สึกถึงความเป็นคนๆนั้นได้

ภาพที่ 13วิเคราะห์พื้นผิว

5. ที่ว่าง (Space) เป็นเพียงภาพพื้นหลังที่มีค่าน้ำหนักเป็นกลางหรือเทา ไม่แสดงเนื้อหาสาระใดๆ เพราะสาระสำคัญนั้นอยู่ที่รูปทรงที่เป็นจุดเด่นของภาพ ดังนั้นภาพพื้นหลังจึงเป็นเพียงแค่พื้นที่ว่าง (Space) ที่ช่วยผลักดันรูปทรงให้โดดเด่น และเป็นส่วนที่ช่วยให้ภาพดูแล้วไม่อึดอัดเพียงแค่นั้น

ภาพที่ 14 วิเคราะห์พื้นที่ว่าง

บทที่ 4

การดำเนินงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์

ผลงานสร้างสรรค์ศิลปะชุด “ภาพเหมือนเครื่องญาติ” นับเป็นการสร้างสรรค์ผลงานที่มีความต่อเนื่องทางด้านเนื้อหาสาระ ที่แสดงถึงความรัก ความผูกพันของข้าพเจ้าที่มีต่อครอบครัว และเครื่องญาติ โดยการวาดภาพใบหน้าของผู้คนเหล่านั้นเป็นสื่อในการบอกเล่าเรื่องราวต่างๆ ในชีวิตของคนนั้นๆ ด้วยการตีความของข้าพเจ้า จนเกิดเป็นผลงานสร้างสรรค์ชุดนี้ขึ้น จากขั้นตอนการศึกษาค้นคว้าข้อมูลต่าง จนถึงขั้นตอนการสร้างสรรค์นั้น จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ของการสร้างสรรค์และเราเห็นปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น จึงนำไปสู่กระบวนการพัฒนาผลงาน ซึ่งสามารถแบ่งเป็นช่วงระยะเวลาของการสร้างสรรค์ผลงานออกเป็น 4 ระยะ ดังนี้

ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ระยะที่ 1

การสร้างสรรค์ผลงานในระยะที่ 1 ผลงานการสร้างสรรค์ในระยะนี้ ใช้เส้นและสีเป็นสื่อการแสดงออก โดยแสดงเนื้อหาสาระเรื่องราวของความรู้สึก ที่แสดงถึงความทุกข์ความลำบากของคนที่มีอาชีพเกษตรกรรม แสดงออกในรูปแบบใบหน้าของผู้คนที่ข้าพเจ้าได้พบและสัมผัส ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นการแสดงออกทางอารมณ์และรู้สึกของข้าพเจ้า หากได้มีความเป็นลักษณะเฉพาะตัวของคนนั้นๆ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นแล้ว ผลงานในชุดนี้ก็นับว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างสรรค์ผลงานด้วยการใช้เส้นเป็นหลัก ซึ่งทำให้ภาพผลงานนั้นมีความแบนอยู่มากพอสมควร ถึงผลงานนั้นยังมีความบกพร่องอยู่บ้าง แต่ข้าพเจ้ามีความพอใจในระดับหนึ่ง เหตุเพราะผลงานชุดนี้สื่อแสดงให้เห็นถึงความต้องการของตนที่จะพัฒนาผลงานในชุดต่อไปนั้นอย่างไร อนึ่งผลงานชุดนี้เป็นการต่อยอดว่า ข้าพเจ้านั้นมีความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานด้วยการใช้เส้น มากกว่าการแสดงออกด้วยวิธีการอื่นๆ และทำให้ข้าพเจ้าได้เข้าใจถึงธรรมชาติในการทำงานของตนเอง คือการทำงานในรูปแบบของการสำแดงอารมณ์(Expression) หากใช้ในแนวทางอื่นๆ

ภาพที่ 15 ผลงานก่อนศิลปินนิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน “ตัวเอง1”

ขนาด 190 x 150 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ภาพที่ 16 ผลงานก่อนศิลปินนิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน “ชายกาลิ”

ขนาด 200 x 150 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ภาพที่ 17 ผลงานก่อนศิลปินนิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน “พ่อใหญ่หนู”

ขนาด 200 x 150 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ภาพที่ 18 ผลงานก่อนศิลปินนิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน “ตัวเอง2”

ขนาด 190 x 150 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ภาพที่ 19 ผลงานก่อนศิลปินนิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 5

ชื่อผลงาน “อ้ายโง่”

ขนาด 190 x 150 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

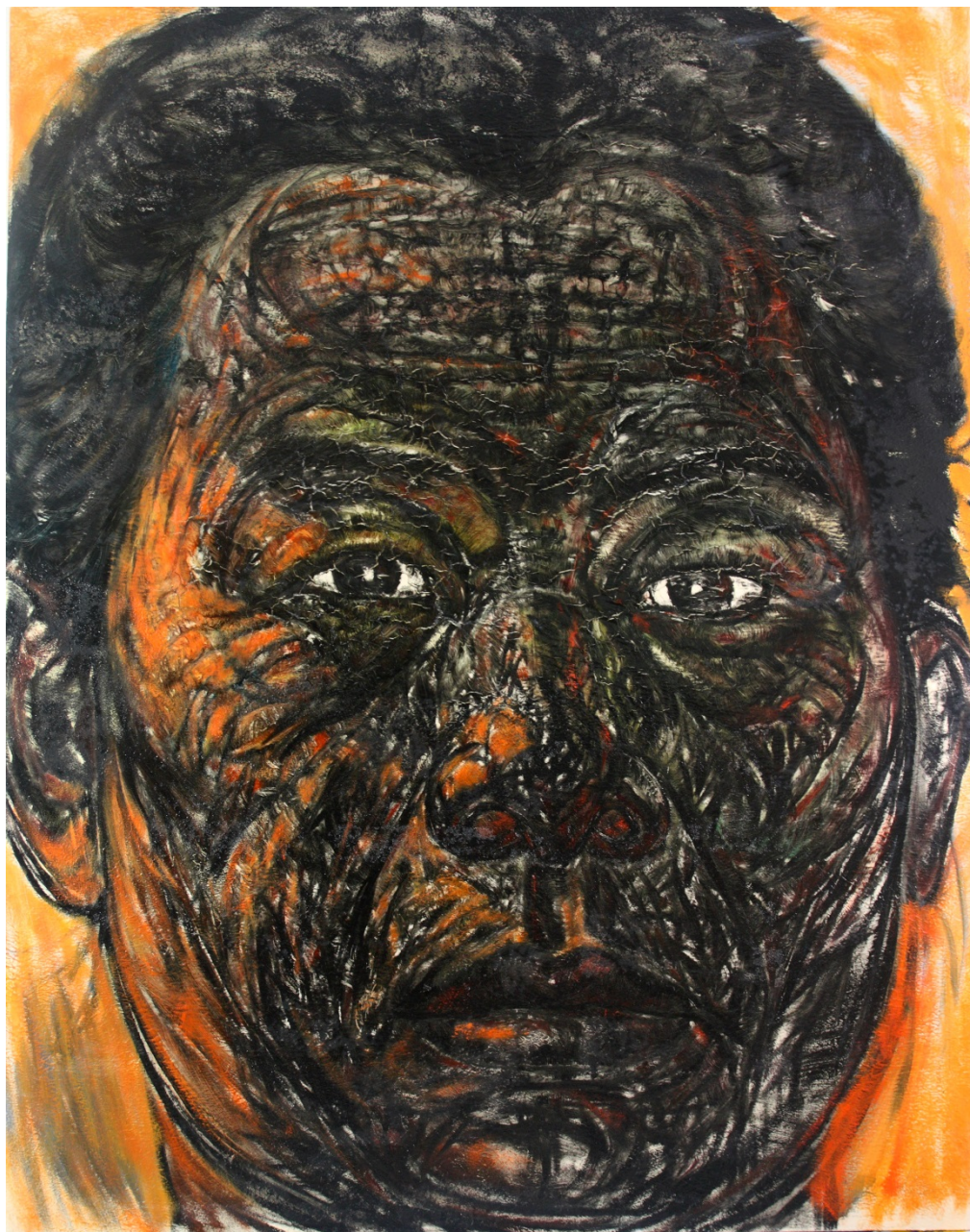

ภาพที่ 20 ผลงานก่อนศิลปินนิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 6

ชื่อผลงาน “ลุงห้า 1”

ขนาด 190 x 150 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ภาพที่ 21 ผลงานก่อนศิลปินนิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 7

ชื่อผลงาน “แม่”

ขนาด 190 x 150 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ภาพที่ 22 ผลงานก่อนศิลปินนิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 8

ชื่อผลงาน “อ้ายแอม”

ขนาด 200 x 200 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ผลงานก่อนศิลปินพจน์ ระยะที่ 2

หลังจากการวิเคราะห์ผลงานในช่วงระยะที่ 1 นั้น ข้าพเจ้าจึงได้สังเกตเห็นความบกพร่องในเรื่องต่างๆของผลงาน เช่น ลักษณะของการใช้เส้น ลักษณะของการใช้สี รวมถึงการหายไปของลักษณะเฉพาะตัวของบุคคลที่เป็นต้นแบบ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงให้ความสำคัญในเรื่องดังกล่าวคือลักษณะของการใช้เส้นที่ปรากฏภายในงาน ซึ่งอยู่ภายในของรูปทรง(บริเวณใบหน้า)ให้มีความอ่อนช้อยขึ้นหากต้นแบบนั้นเป็นเพศหญิง ในทางตรงกันข้าม เส้นจะมีความแข็งกระด้างเมื่อต้นแบบนั้นเป็นเพศหญิง และขณะเดียวกันนั้นก็มีการลดเส้นที่ไม่มีความจำเป็นออก คงเหลือไว้เฉพาะเส้นที่มีความสำคัญเท่านั้น

หากกล่าวถึงลักษณะของการใช้สีนั้น เป็นการใช้สีที่มีลักษณะที่เป็นธรรมชาติมากขึ้น เพื่อให้ภาพผลงานนั้นดูมีชีวิตชีวา และสิ่งที่มีการเพิ่มเติมเข้ามานั้นคือ เมล็ดข้าวเปลือก เพื่อเป็นการเพิ่มรสชาติให้ผลงาน ประกอบกับเมล็ดข้าวเปลือกนั้น กลายเป็นพื้นผิวในตัวและมีความหมายที่สอดคล้องกันในทิศทางเดียวกันกับสาระเรื่องราวที่ต้องการจะแสดงออกและหากมีนัยยะที่ซ่อนอยู่ในตัวเองช่วยให้ผลงานนั้นมีเนื้อหาที่แน่นหนักและมีความจริงจังมากขึ้น

จากการวิเคราะห์ผลงานในช่วงระยะที่ 2 นี้ ผลงานพัฒนาไปสู่ทิศทางที่ดีขึ้น แต่ยังไม่สามารถสื่อสารสาระเรื่องราวที่ต้องการนำเสนอได้อย่างสมบูรณ์ เพราะผลงานนั้นไม่สามารถแสดงถึงลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลได้อย่างที่สุด

ภาพที่ 23 ผลงานก่อนศิลปินนิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน “แม่ 2”

ขนาด 220 x 220 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ภาพที่ 24 ผลงานก่อนศิลปินนิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน “พ่อ 2”

ขนาด 220 x 220 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ภาพที่ 25 ผลงานก่อนศิลปินนิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน “ป่าช่วย”

ขนาด 220 x 200 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ภาพที่ 26 ผลงานก่อนศิลปินนิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน “ลุงยัง”

ขนาด 220 x 220 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ภาพที่ 27 ผลงานก่อนศิลปินนิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 5

ชื่อผลงาน “ป่าหลาย”

ขนาด 220 x 220 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

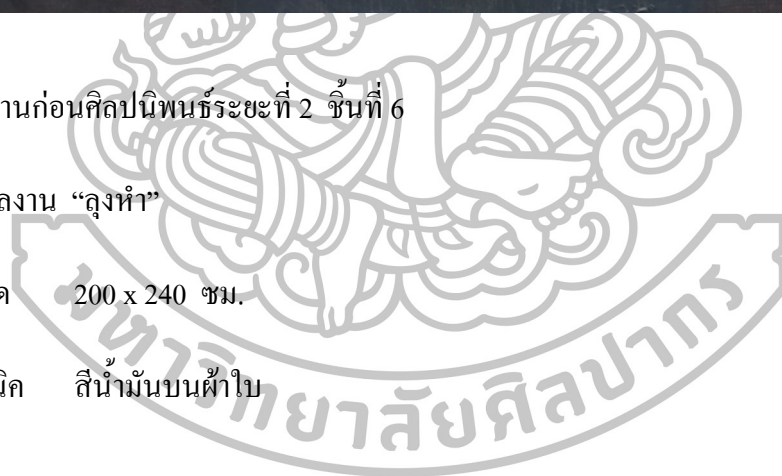

ภาพที่ 28 ผลงานก่อนศิลปินพำนักระยะที่ 2 ชั้นที่ 6

ชื่อผลงาน “ลุงท่า”

ขนาด 200 x 240 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ผลงานก่อนศิลปินิพนธ์

ผลงานในช่วงระยะนี้มีการปรับเปลี่ยนในเรื่องลักษณะของการแสดงออกในทางด้านเทคนิควิธีการ คือ ผลงานในระยะที่ 1 กับระยะที่ 2 เทคนิคที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานด้วยสีน้ำมันบนผ้าใบ สำหรับผลงานในระยะนี้นั้นเป็นการสร้างสรรค์ผลงานด้วยเกรของผสมสีฝุ่น ซึ่งผลงานนั้นมีความลงตัว ในเรื่องของการสื่อสาร ที่แสดงออกถึงความเป็นลักษณะเฉพาะของคนๆนั้น สามารถทำได้ดีในระดับหนึ่ง แต่สิ่งที่หายไปนั่นคือ การแสดงออกในเรื่องของการใช้เส้นและรูปแบบของการสำแดงอารมณ์(Expression) กลับกลายเป็นการใช้สี และน้ำหนักแสง-เงา เข้ามาแทนที่ภายในรูปทรง มีผลทำให้ผลงานนั้นมีลักษณะที่มีความเหมือนจริงมากขึ้น ซึ่งไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ แต่อย่างไรก็ตามผลงานการสร้างสรรค์ในช่วงระยะนี้ ถือว่ามีความพอใจ เหตุเพราะผลงานสร้างสรรค์ในช่วงที่ผ่านมานั้น สามารถทำให้ข้าพเจ้ามองเห็นถึงการพัฒนาผลงานในช่วงต่อไป

ภาพที่ 29 ผลงานก่อนศิลปินนิพนธ์ ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน “ป่าเต็ง”

ขนาด 150 x 200 ซม.

เทคนิค สีฝุ่นผสมเกรของบนผ้าใบ

ภาพที่ 30 ผลงานก่อนศิลปินนิพนธ์ ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน “อ้ายโฮ้หลับ”

ขนาด 150 x 200 ซม.

เทคนิค สีฝุ่นผสมเกรยของบนผ้าใบ

ภาพที่ 31 ผลงานก่อนศิลปินนิพนธ์ ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน “น้ำดิษฐ์”

ขนาด 150 x 200 ซม.

เทคนิค สีฝุ่นผสมเกรของบนผ้าใบ

ภาพที่ 32 ผลงานก่อนศิลปินนิพนธ์ ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน “ลุงหยอด”

ขนาด 150 x 200 ซม.

เทคนิค สีฝุ่นผสมเกรของบนผ้าใบ

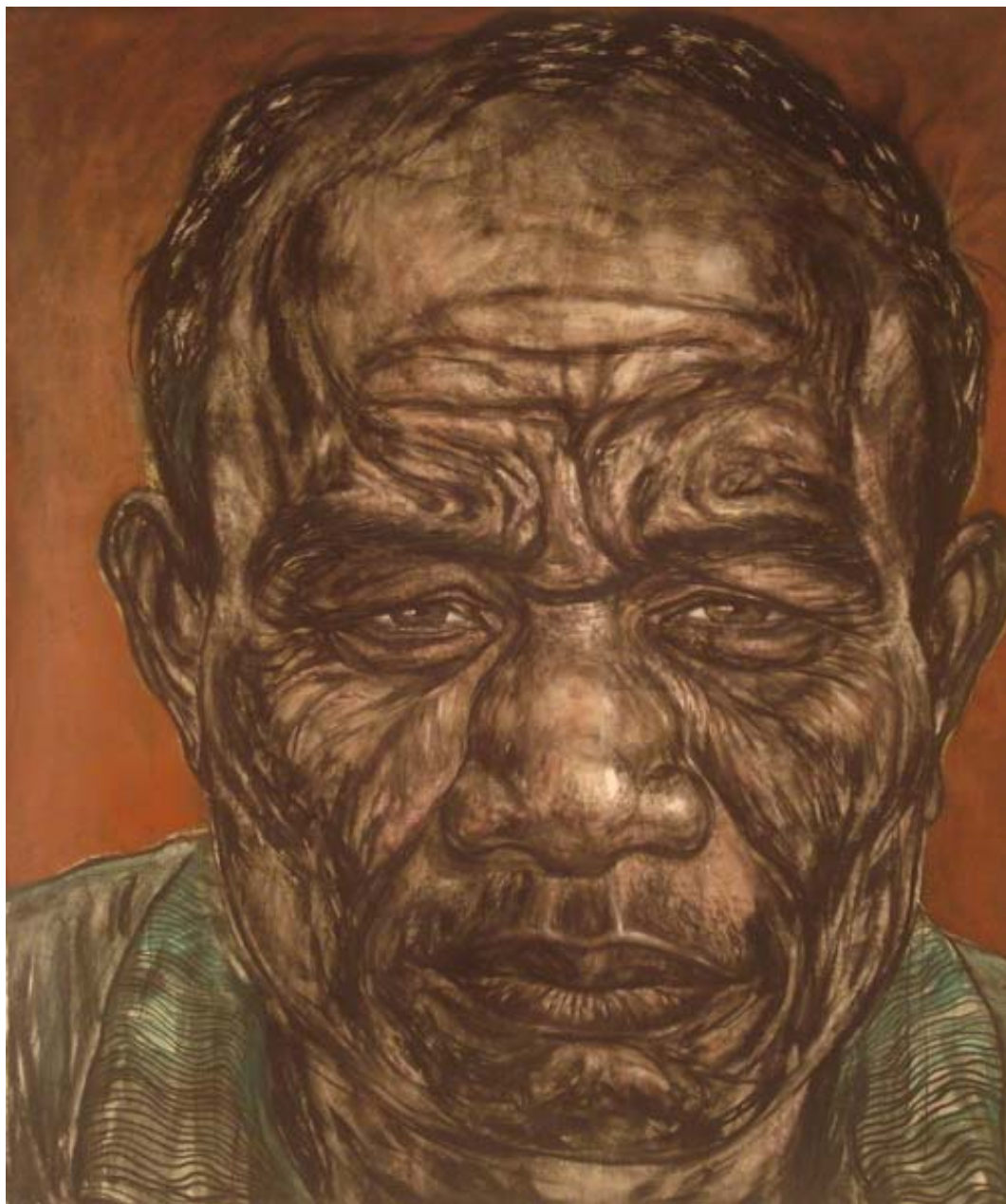
ภาพที่ 33 ผลงานก่อนศิลปินนิพนธ์ ชั้นที่ 5

ชื่อผลงาน “แม่ 3”

ขนาด 150 x 200 ซม.

เทคนิค สีฝุ่นผสมเกรของบนผ้าใบ

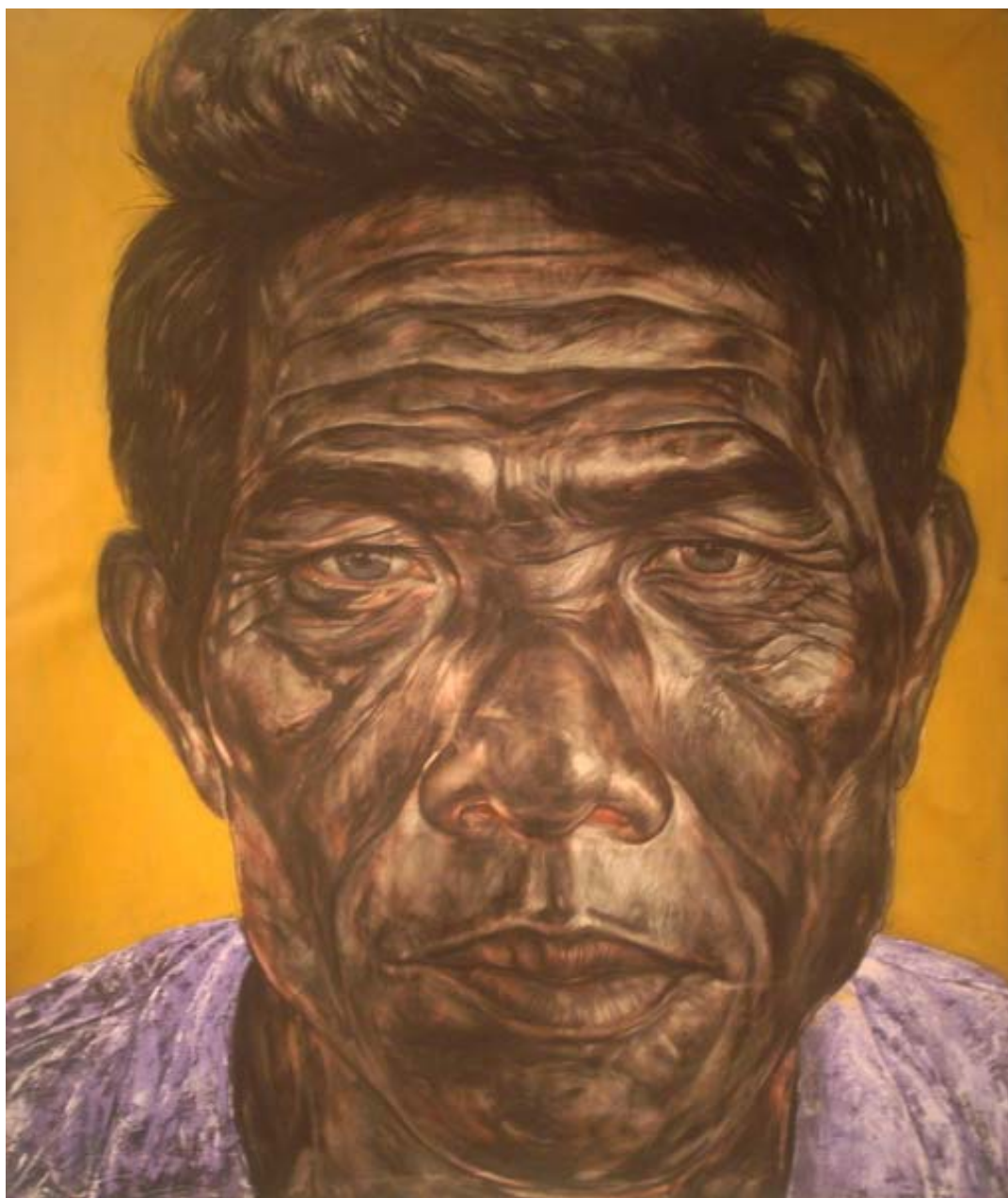

ภาพที่ 34 ผลงานก่อนศิลปินนิพนธ์ ชั้นที่ 6

ชื่อผลงาน “พ่อ 3”

ขนาด 150 x 200 ซม.

เทคนิค สีฝุ่นผสมเกรของบนผ้าใบ

ภาพที่ 35 ผลงานก่อนศิลปินนิพนธ์ ชั้นที่ 7

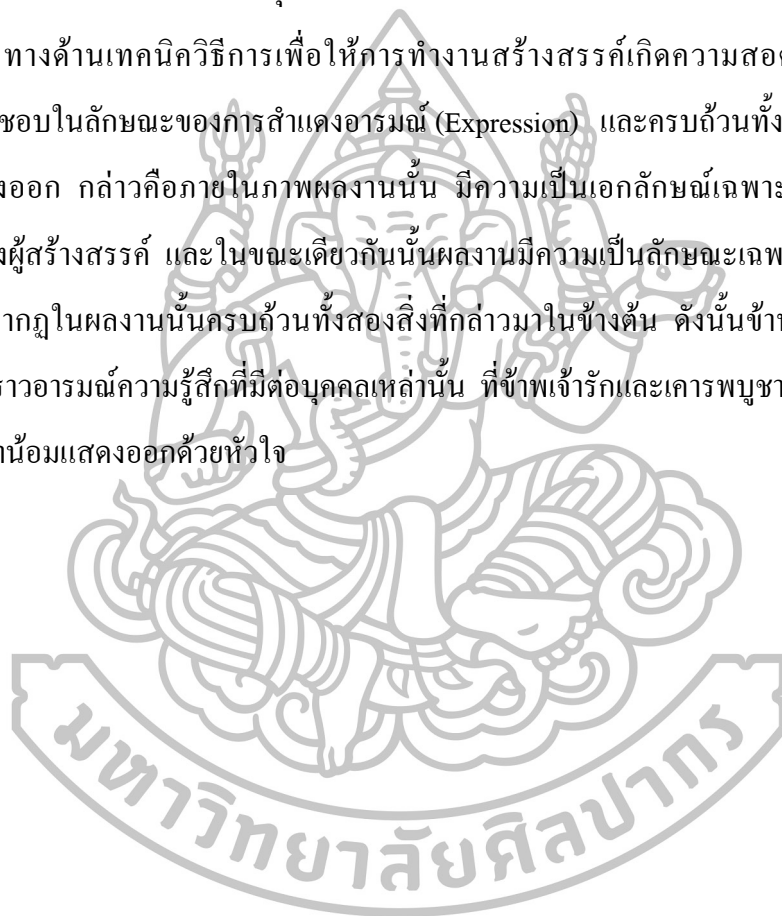
ชื่อผลงาน “พ่อโต”

ขนาด 150 x 200 ซม.

เทคนิค สีฝุ่นผสมเกรของบนผ้าใบ

ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์

ผลงานการสร้างในขณะนี้ เป็นผลอย่างที่น่าพอใจ และเป็นผลงานที่มีความลงตัวที่สุดใน การทำงานสร้างสรรค์ในการศึกษาคามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต หลังจากการค้นคว้าหาข้อมูลและ ทำงานอย่างจริงจัง ทำให้เห็นปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำงาน เกิดการเรียนรู้และแก้ไขควบคู่ ไปพร้อมๆกันในช่วงการสร้างสรรค์ชุดก่อนศิลปนิพนธ์ จึงเกิดการปรับเปลี่ยนลักษณะของการ แสดงออกในทางด้านเทคนิควิธีการเพื่อให้การทำงานสร้างสรรค์เกิดความสอดคล้องกัน ทั้ง ทางด้านความชอบในลักษณะของการสำแดงอารมณ์ (Expression) และครบถ้วนทั้งสาระเรื่องราวที่ ต้องการแสดงออก กล่าวคือภายในภาพผลงานนั้น มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวในด้านการ แสดงออกของผู้สร้างสรรค์ และในขณะเดียวกันนั้นผลงานมีความเป็นลักษณะเฉพาะตัวของผู้เป็น แบบ ผลที่ปรากฏในผลงานนั้นครบถ้วนทั้งสองสิ่งที่กล่าวมาข้างต้น ดังนั้นข้าพเจ้าจึงสามารถ ถ่ายทอดเรื่องราวอารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อบุคคลเหล่านั้น ที่ข้าพเจ้ารักและเคารพบูชา ปรากฏบนผืน ผ้าใบที่ข้าพเจ้าน้อมแสดงออกด้วยหัวใจ

ภาพที่ 36 ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน “อ้ายแฉ้ว”

ขนาด 160 x 190 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันผสมชาร์ล โคลไม้กระถินบนผ้าใบ

ภาพที่ 37 ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน “อ้ายโฮ้ 2”

ขนาด 160 x 190 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันผสมชาร์ด โคลไม้กระถินบนผ้าใบ

ภาพที่ 38 ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน “ลุงเอะ”

ขนาด 160 x 190 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันผสมชาร์ล โคลไม้กระถินบนผ้าใบ

ภาพที่ 39 ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน “ป้าต๋อ”

ขนาด 160 x 190 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันผสมชาร์ล โคลไม้กระถินบนผ้าใบ

ภาพที่ 40 ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 5

ชื่อผลงาน “แม่พล”

ขนาด 160 x 190 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันผสมชาร์ด โคลไม้กระถินบนผ้าใบ

ภาพที่ 41 ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 6

ชื่อผลงาน “พ่อใหญ่หนู 2”

ขนาด 160 x 190 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันผสมชาร์ด โคลไม้กระถินบนผ้าใบ

ภาพที่ 42 ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 7

ชื่อผลงาน “น้ำซ่าง”

ขนาด 160 x 190 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันผสมชาร์ตโคดไม้กระถินบนผ้าใบ

ภาพที่ 43 ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 8

ชื่อผลงาน “ลุงตาน”

ขนาด 160 x 190 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันผสมชาร์ลโคลไม้กระดิ่งบนผ้าใบ

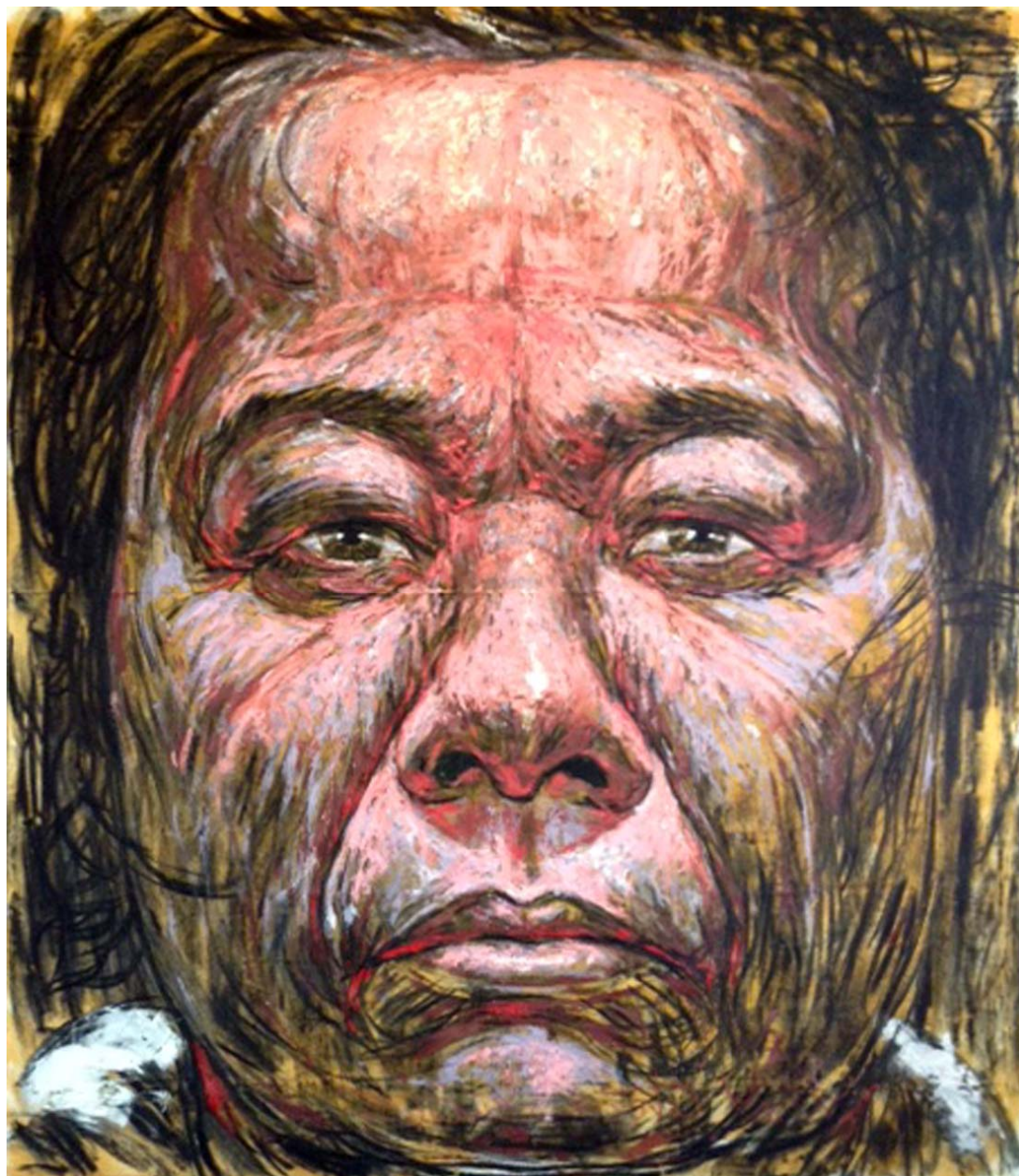

ภาพที่ 44 ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 9

ชื่อผลงาน “พ่อ 3”

ขนาด 150 x 180 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันผสมชาร์ล โคลไม้กระถินบนผ้าใบ

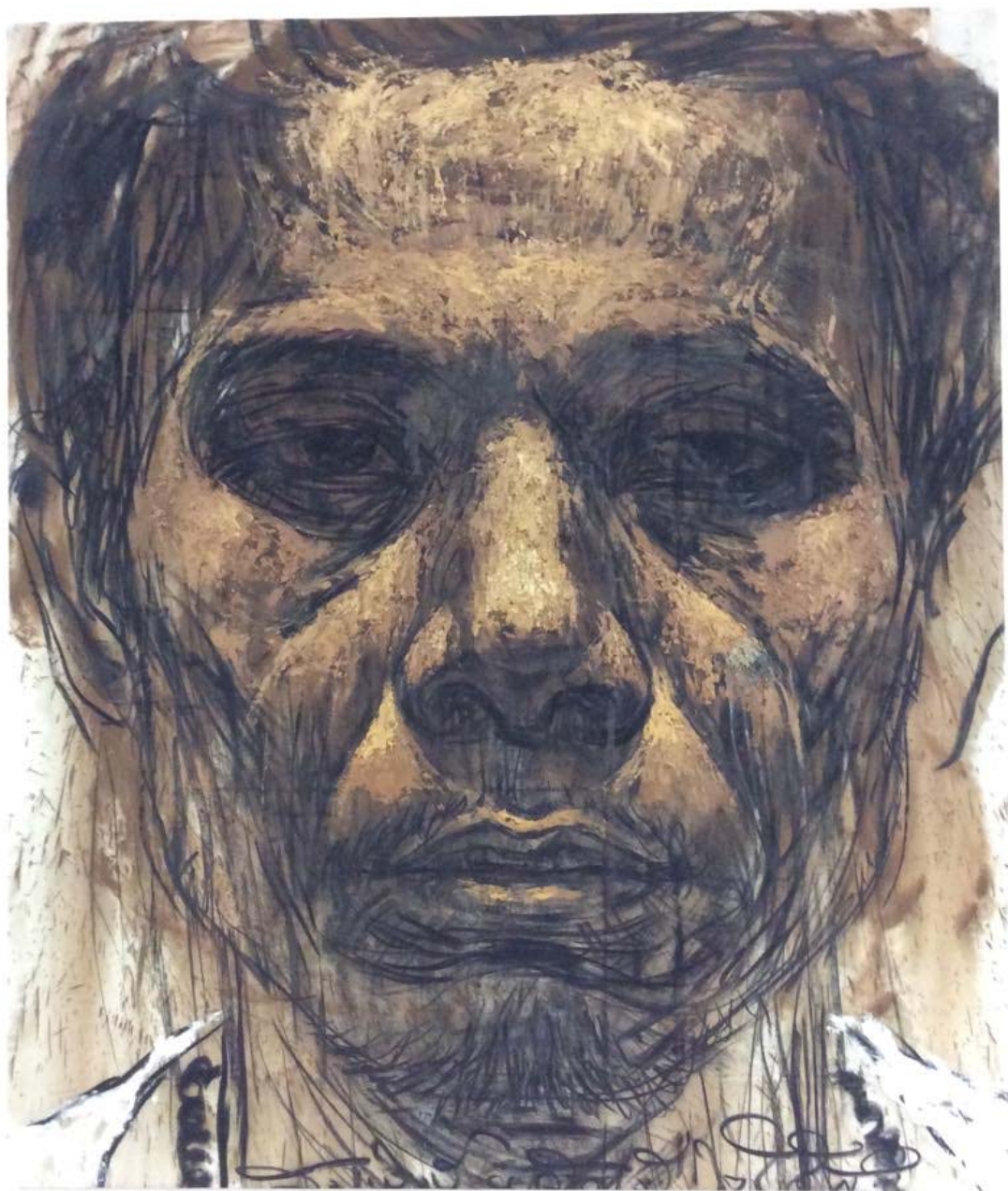

ภาพที่ 45 ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 10

ชื่อผลงาน “แม่ 3”

ขนาด 160 x 190 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันผสมชาร์ด โคลไม้กระถินบนผ้าใบ

ภาพที่ 46 ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 11

ชื่อผลงาน “ลูกพ่อ”

ขนาด 160 x 190 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันผสมชาร์ล โคลไม้กระถินบนผ้าใบ

ภาพที่ 47 ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 12

ชื่อผลงาน “ป่าเต็ง2”

ขนาด 160 x 190 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันผสมชาร์ด โคลไม้กระฉินบนผ้าใบ

ภาพที่ 48 ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 13

ชื่อผลงาน “ลุงท่า 3”

ขนาด 160 x 190 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันผสมชาร์ลโคลไม้กระถินบนผ้าใบ

บทที่ 5

บทสรุป

จากการศึกษาหาข้อมูลเพื่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุด “ใบหน้าเครื่องญาติ” นั้น ต้องอาศัยประสบการณ์ส่วนตัวและสิ่งแวดล้อมรอบตัว ประกอบกับการหาข้อมูลในด้านต่างๆ เพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาผลงาน และเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำไปสู่ การค้นหาเอกลักษณ์ ในด้านการสร้างสรรค์ที่มีลักษณะเฉพาะตัว อันอุดมไปด้วยคุณค่าทาง สุนทรียะ

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ในชุดนี้ข้าพเจ้าใช้แนวคิดและแรงบันดาลใจจากเครื่อง ญาติที่ข้าพเจ้าพบและสัมผัสตั้งแต่เด็กจนโต ผสมผสานเข้ากับความรู้สึส่วนตัวและเทคนิควิธีการ ทางศิลปะ จนเกิดกลายมาเป็นผลงานสร้างสรรค์ ที่แสดงถึงความเป็นตัวตนของคนๆนั้น ผ่านการ ตีความของข้าพเจ้าด้วยผลงานศิลปะ ซึ่งข้าพเจ้าเล็งเห็นความสำคัญและคุณค่าของความงดงามที่ แฝงอยู่ในความเป็นอยู่ของครอบครัว ที่อาศัยอยู่ร่วมกันเป็นเครื่องญาติ เป็นมรดกที่ตกทอดมาถึงคน รุ่นนี้ ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้สังคมนั้นมีความผาสุกทางด้านจิตใจเหมือนดังที่บรรพบุรุษเคยเป็นมา ดังที่ กล่าวมาผลงานสร้างสรรค์ของข้าพเจ้านั้น คงไม่สามารถที่จะทำหน้าที่เรียกร้องสิ่งใด ที่จะทำให้ ผู้คนในสังคมนั้นมองเห็นความสำคัญของการดำรงอยู่ในลักษณะที่กล่าวมา ข้าพเจ้าต้องการเพียงแค่ บันเทิงเรื่องราวต่างที่ข้าพเจ้าได้ร่วมอยู่ในสังคม ที่พร้อมไปด้วยความงดงามแห่งชีวิต

ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ เป็นผลงานการสร้างสรรค์ในอีกรูปแบบหนึ่ง ที่เป็นแนวทางให้ ศึกษาค้นคว้าในระดับที่สูงขึ้น และสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ถึงวิธีการทำงาน อย่างเป็นระบบมีแบบแผน ที่จะทำให้ผลงานนั้นเกิดสัมฤทธิ์ผลตามที่ได้ตั้งเป้าหมาย เพื่อที่จะ สามารถสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่มีคุณภาพควรค่าแก่การเรียนรู้ของคนรุ่นหลัง

รายการอ้างอิง

ชอุค นิ่มเสมอ. องค์ประกอบของศิลปะ.กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2542

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติ สมพงษ์ ผลรัมย์

เกิด 20 พฤษภาคม 2531 กทม. กาฬสินธุ์

ที่อยู่ 29/3 บ้านหนองโพน ต. นาจำปา อ. คอนจาน จ. กาฬสินธุ์ 46000

โทรศัพท์ 088-0100221

อีเมล soomphong20@gmail.com

ประวัติการศึกษา

- โรงเรียนคอนจานวิทยาคม
- วิทยาลัยอาชีวศึกษามหาสารคาม
- ศิลปบัณฑิต (สาขาศิลปไทย) คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ศิลปะมหาบัณฑิต (สาขาศิลปไทย) คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

เกียรติประวัติ

- รางวัลยอดเยี่ยม จิตรกรรมร่วมสมัยนานาชาติ โชนิก ครั้งที่ 16
- ร่วมการประกวดศิลปกรรมโตชิบา นำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต
- ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรมแห่งชาติครั้งที่ 60
- ร่วมแสดงผลงานจิตรกรรมบัวหลวงครั้งที่ 36
- ร่วมแสดงผลงานในนิทรรศการ HOFest. Ep.1 ART CARNIVAL ณ Hof Art Space at W District
- นิทรรศการ “between” พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์
- ร่วมแสดงผลงานการประกวดศิลปกรรมรุ่นเยาว์
- รางวัลดีเด่นการประกวดศิลปกรรมโตชิบา นำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต
- ร่วมแสดงผลงานการประกวดศิลปกรรมโตชิบา นำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต
- รางวัลดีเด่น การประกวดศิลปกรรมโตชิบา นำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต